

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States. Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 271. — ŠTEV. 271.

NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 18, 1911. — SOBOTA, 18. LISTOPADA, 1911.

VOLUME XIX. — LETNIK XIX.

Delovski voditelji in Samuel Gompers.

Radikalni elementi v American Federation of Labor zahtevajo, da Samuel Gompers izstopi iz National Civic Federation.

ZA McNAMAROV PROCES.

Consolidated Gas Co. je objavila, da je vpeljala osemurni delavnik.

Radikalni elementi na konvenciji American Federation of Labor v Atlanti, Ga., zahtevajo, da predsednik organizacije Samuel Gompers izstopi iz National Civic Federation in odloži mesto podpredsednika.

Delegati iz Californije so zahtevali, da se iz blagajne American Federation of Labor dovoli \$50,000 podpore za McNamarov proces.

Osemurni delavnik za delavce v plinarnah.

Consolidated Gas Co. v New Yorku je objavila, da je vpeljala za svoje delavce osemurni delavnik. Odredba velja za vse delavce in za celo leto in ne samo za tri mesece.

EKSPRESNI VLAK SKOČIL S TIRA.

Trije težko ranjeni.

Trenton, N. J., 17. nov. Danes popoldne je pri Monmouth Junction, deset milj daleč od Trentona skočil s tira ekspresni vlak pennsylvanske železnice št. 122.

Zvodnica prijeta.

Policija je aretovala zvodnico Rosie Hertz, ki je imela v New Yorku več tolerančnih hiš in je stala pod posebnim varstvom politikov in policije.

Krasni riol in brzi parnik MARTHA WASHINGTON

(Avstro-American proge)

odpluje v soboto dne 9. decembra

(potniki dosepejo ravno za Božične praznike v staro domovino) vožnja do Trsta samo 14 dni.

Cena voznih listkov: do Trsta ali Reke - \$38.00 do Ljubljane - \$38.60 do Zagreba - \$39.20

Za posebne kabine (oddelek me. II. in III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta oddelek posebno društvom priporočamo.

Vožnje listke je dobiti pri FR. ŠAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Turčija želi miru. Mirovni pogoji.

Turška vlada je naprosila velevlasti, da omogočijo mirovna pogajanja med Italijo in Turčijo.

MLADOTURKI UMORJENI.

Italija ne bode priredila s svojim vojnim brodom demonstracij v Egejskem morju.

Dunaj, 17. nov. List "Neue Freie Presse" je prinesel vest, da se je Turčija obrnila do velevlasti s prošnjo, da posredujejo med Italijo in Turčijo in omogočijo mirovna pogajanja.

Položaj v Albaniji.

Solun, 17. nov. V Ipeku so bili štirje mladoturki umorjeni. Oblasti se boje, da bode umor signal za splošno vstajo v Albaniji.

Italijansko vojno brodoge.

Rim, 17. nov. Italijanska vlada je sklenila, da ne bode priredila s svojimi vojnimi ladjami demonstracij v Jonskem in Egejskem morju.

OB MEHIKANSKI MEJI.

Nova revolucija.

Austin, Tex., 17. nov. Dve kompaniji takozvanih Texas Rangers sta odšli na mehiškansko mejo z naročilom, da morate preprečiti vsako gibanje v Texasu, ki bi bilo v zvezi s pripravami za revolucijo v Mehiki.

Ta odredba je bila izdana po posvetovanju guvernerja Colquitta s kapitanom Hughesom, ki je dejal, da ima dokaze, da bode v teku 14 dni izbruhnila nova revolucija v Mehiki.

Amerikanske oblasti nadzorujejo mehiškega generala Reyesa, ki je zdaj v San Antonio.

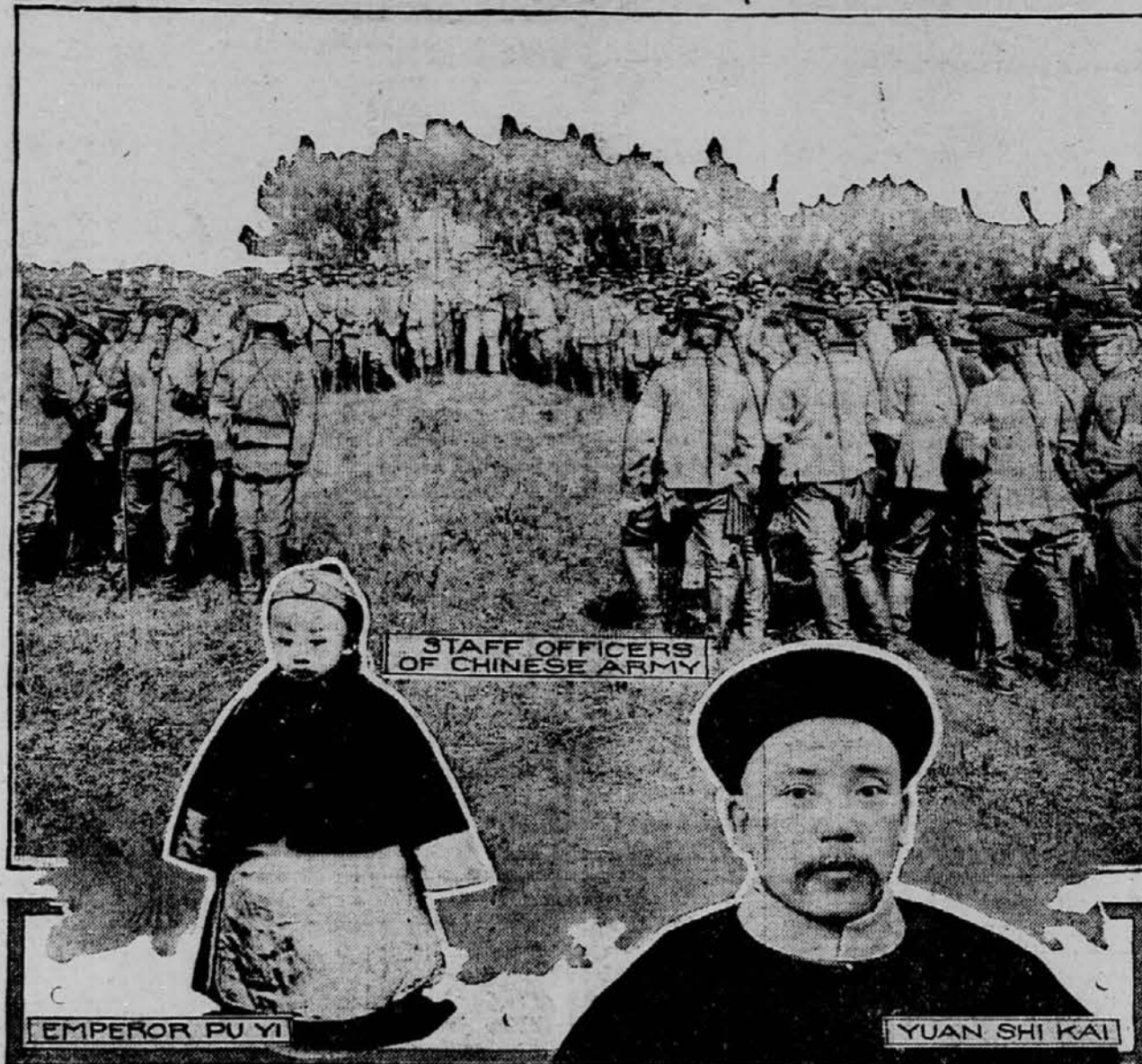
Washington, 17. nov. Nevarnost da izbruhne nova, velika revolucija v Mehiki je provzročila, da morajo ameriški vojniki še dalje časa ostati ob mehiškanski meji, dasi je bilo že določeno, da se vrnejo v svoje garnizije.

San Antonio, 17. nov. General Reyes je dejal, da vlada v Mehiki splošno nezadovoljnost in da bode radi tega prišlo do nemirov. Odločno je tajil, da bi pripravil novo revolucijo.

Kolera na parniku "Mauretania".

Na parniku "Mauretania", ki je prišel včeraj v New York je obolen nek izseljenec iz Grške pod kolerasumljivimi okolnostmi. Parnik je moral ostati na Hoffman's Islandu v svrhu bakteriološke preiskave.

KITAJSKI CESAR IN MINISTRSKI PREDSEDNIK YUAN SHIKAI.

Yuan Shi Kai je prevzel ministrsko predsedstvo na Kitajskem in bode skušal rešiti dinastijo, kar pa se mu bo težko posrečilo, ker v njegovem ministru so že nastale razprtje.

Konferenca o naselništvu. Delavci na farmah.

V Washingtonu se vrše posvetovanja zveznih in državnih uradnikov o naselniškem vprašanju.

RAZDELITEV NASELJEVANJA.

Skupno delovanje zveznega in formacijskega urada z državnimi naselniškimi uradniki.

Washington, 17. nov. Včeraj je bila otvorjena konferenca državnih in zveznih uradnikov o naselniškem vprašanju. Konferenca bode trajala dva dneva in ima namen doseči skupno delovanje zveznih in državnih naselniških uradov pri razdelitvi naselnikov in brezposelnih delavcev po deželi.

Veliko pozornost je vzbudil govor trgovskega tajnika Nagelna, ki je dejal, da je največje važnosti za deželo priseljevanje iz tujih in izkušnih kmetijskih in farmerskih delavcev.

Nadalje je rekel trgovski tajnik, da je dolžnost ameriške vlade braniti in ščititi naselnika, kateremu se je dovolilo stopiti na ameriška tla, dokler ni prišel do kraja, kamor je namenjen.

Zvezna in državna vlada bi morali v tem oziru izdati posebne prepise.

Na konferenci so bile skoraj vse države zastopane.

MOHORJEVE KNJIGE ZA LETO 1912

smo naročnikom razposlali že pred par dnevi. Kdor želi Mohorjeve knjige imeti, dobi vseh 6 knjig poštnino prosto za \$1.30; to velja le, dokler zaloga zadostuje.

Upravišništvo Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York City.

Amerikanske socialne in politične zadeve.

Predsednik Taft pripravlja akcijo proti denarnemu trstu v New Yorku.

ZATRANJE INDUSTRIJE.

Združene države imajo zaznamovati v zadnjih desetih letih velikanski uspeh v šolstvu.

V zadnji kabinetni seji se je razpravljalo vprašanje, katere korake naj bi zvezna vlada ukrenila proti denarnemu trstu na Wall Street v New Yorku.

Šole v Združenih državah.

Zvezni šolski urad je izdal poročilo, iz katerega je razviden velikanski napredek Združenih držav v šolstvu.

Gnjila jajca je prodajal Benjamin Binkle, ki ima grocijo na 81 Rivington St. v New Yorku, je bil obsojen v dvajsetdnevni zapor, ker je prodajal v svoji trgovini gnjila jajca.

Odločilna bitka pri Nankingu.

Nad 30,000 cesarskih vojakov v Hongchowu se je pridružilo upornikom.

VOJAŠKA DEMONSTRACIJA.

Angleški, francoski in ruski vojniki so demonstrirali proti ulični druhalu v Tientsinu.

Shanghai, 17. nov. V Nankingu se bode odločila usoda revolucionarnega gibanja.

Smrtna kosa.

Rojaku Josipu Gognaveu v Hackettu, Pa., je umrl oče. Naše sožalje!

Huda zima v North Dakoti.

Iz Nove Hrade, N. Dak., se nam poroča, da se je tamkaj oglašila zima dva meseca prej, kakor navadno.

Blaznikova velika PRATIKA za leto 1912

je dobiti iztis po 10c., 100 iztisov \$5.00, 50 iztisov \$2.75.

Upravišništvo "Glas Naroda", 82 Cortlandt St., New York City. ali pa: 6104 St. Clair Ave. N. E., Cleveland, O.

Princ Adam Sapieha nadškof v Krakovu.

Naslednik umrlega kardinala Puzyna je bil dozdej kanonik v Lvovu.

ORGANIZACIJA KATOLIČANOV.

V alpskih pokrajinah ustanovijo nemški katoličani s prihodnjim letom Katoliško ljudsko zvezo.

Dunaj, 17. nov. Princ Adam Sapieha-Kobinski, doktor teologije, član metropolitanskega kapitlja v Lvovu, je bil imenovan za nadškofa v Krakovem kot naslednik umrlega kardinala-nadškofa Puzyna-Kozielsko.

Nova organizacija nemških avstr. katoličanov.

Dne 1. januarja 1912 se ustanovi v alpskih deželah organizacija avstrijskih nemških katoličanov na Zgornjem Avstrijskem, Solnograškem, Koroškem, Tirolskem, Predarlskem.

Slovenske vesti.

Iz urada podružnice Družbe sv. Cirila in Metoda v New Yorku.

Novoizvoljeni odbor newyorške podružnice Družbe sv. Cirila in Metoda je imel v četrtak zvečer pod predsedstvom g. Antona Burgarja svojo prvo sejo.

Kaj dela izvrševalni odbor slovs. društev v New Yorku?

Pred meseci že so bili izvoljeni delegati slovenskih društev v New Yorku v nekaj izvrševalni odbor, ki bi naj določil program za skupno delovanje slovs. društev v New Yorku.

Huda zima v North Dakoti.

Iz Nove Hrade, N. Dak., se nam poroča, da se je tamkaj oglašila zima dva meseca prej, kakor navadno.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA LETO 1912

je primerno božično in novoletno darilo ostalim v stari domovini. Cena nad 140 strani obsegajočemu koledarju je s poštnino red le 30c.

Naročila naslovite: "Glas Naroda", 82 Cortlandt St., New York, N. Y. ali pa 6104 St. Clair Avenue, N. E. Cleveland, O.

Amerikanski sindikat in turške železnice.

Amerikanski kapitalisti so umaknili ponudbo za gradnjo železnic v turških pokrajinah.

NAPAD NA BOLGARSKEGA CARJA.

Portugalski monarhisti. — Nemčija v Afriki.

Carigrad, 17. nov. Amerikanski sindikat, kateremu načeluje dr. Chester, je umaknil iz otomanske banke garancijski depozit \$100,000 in sporočil vladi, da je vladni načrt o gradnjah železnic nesprejem.

Nameravan atentat na bolgarskega carja.

London, 17. nov. Iz Sofije se šele zdaj poroča, da je bil ob 11. uri tvoriti bolgarskega sobranja nameravan atentat na bolgarskega carja Ferdinandanda.

Portugalski monarhisti na delu.

Lizbona, 17. nov. Monarhisti so kupili dve vojni ladji, ki bosta pod avstro-ogrsko zastavo pluli iz nekega nemškega pristanišča v portugalsko vodstvo.

Nemčija v Afriki.

Berlin, 17. nov. Državni tajnik pl. Kiderlen-Wächter je pred državnim budgetno komisijo izjavil, da je Francija odstopila Nemčiji prekopno pravico na špansko Guinejo.

USODEPOLNA EKSPLOZIJA V BROOKLYNU.

Eden ubit, trinajst ranjenih.

Včeraj zvečer se je na vogalu Gold in John St. v Brooklynu vsled pokvarjenosti glavne plinovcevevi primerila grozna eksplozija.

Deček John Kaiser, ki se je na cesti igral, je bil na mestu mrtve, enajst drugih oseb pa je bilo težko ranjenih.

Izprememba v ameriški diplomatični službi.

John W. Carrett, minister v Venezueli, je bil imenovan za ministra v Argentini.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-American proge ARGENTINA odpluje dne 29. novembra 1911. Vožnja stane iz New Yorka do: Trsta in Reke \$35.00 Ljubljane 35.60 Zagreba 36.20 Vožnje listke je dobiti pri Fr. Šakser, 82 Cortland Street, New York.

V ekspresnem vlaklu.

"Mali vzroki — veliki učinki" — ako pa bi dvomila gospoda o resničnosti tega pregovora, poslušajte naslednjo povest, katero sem sam doživljal.

Bilo je na divjem zapadu. Prišel sem iz Santa Fe. Že tri dni in tri noči je vozil ekspresni vlak z ono naglico, ki je lastna le ameriškim hitrostnim vlakom. Z neznanostjo hitrostjo smo se vozili po stepah in skozi gorove, čez mostove, katere je zgradil človeški um nad deročimi rekami in groznimi prepadi. — Ure so potekale enakomerno med spanjem in jedjo, branjem in razgovorjem, kade-njem in igranjem; nastale so male skupine, razvile so se simpatije in antipatije, in pri zadnjem pokorju bi kmalu stopili v veljavo samokresi. Toda v onih krajih in v takih vlakih ni to nič čudnega, in tudi ne vzbudi posebne pozornosti.

Tretji večer naše vožnje je bilo, ko smo opazili, da je začel voziti vlak še hitreje, mogoče, da pridobi zamudo, katero je napravil, ko smo vozili prav počasi skozi čredo bivolo v preriiji. In Yankeeji so že tako čudni ljudje, da so objubili strojevodji nagrado, ako ne zamudijo parnika na zadnji postaji.

Ravno smo pili v jedilnem vozu črna kava — bilo je meseca oktobra in ob tej uri je bilo že temno — ko so naenkrat zaškripala kolesa, sirene so zažvžigale in čez nekaj sekund se je vlak vstavil.

Pogumnejši — med katerimi sem bil tudi jaz — so skočili iz vozov, da izvedo, kaj se je zgodilo. Ko smo prišli k strojevodji, je pripovedoval le-ta zelo razburjeno sledeče:

"Zmenjati za stoj sem videl... z lastnimi očmi... by Jove... Dve roki sta bili, in živahno sta mahali... potem pa naenkrat ni bilo ničesar več videti."

Na naše klicanje nismo dobili odgovora; mož, ki je dal znamenje, se ni oglasil, najti ga pa tudi ni bilo. Oni potniki, ki so se hali zamude, so se jezili nad strojevodjem in omenjali whiskey ter slineno ognjeno vodo.

Skupina potnikov s strojevodjem na čelu je iskala ob progih; tem so se pridružili še drugi, in končno so prišli do mosta, ki je bil oddaljen kakih sto korakov od mesta, kjer se je vstavil vlak.

Tudi jaz sem šel z njimi. Počasi in previdno smo stopali naprej... mogoče že kakih pet minut, ko so naenkrat zahtevali svetilke.

Nek sprevodnik in jaz sta se hitro približala... Pogled, ki se nama je nudil, je bil strašen.

Most, čez katerega bi se morali peljati, se je na drugi strani zrušil, ter se čez sredo pretrgal... Deset korakov pred nami je zijal globok prepad...

V onih divjih pokrajinah gleda človek vsak dan, da, vsako uro, smrti v obraz. In kljub temu ne more nikdo reči, da lažem, ako povem, da je nam vsem stopil narzel pot na čelo. Nevarnost, ki nam je grozila tu, ni bila smrt v boju z divjimi rodovi ali deročimi zvermi, ampak počasno, mukopolno umiranje med razbitimi vozovi, v globelih globokega brezdnja...

Medtem so prišli tudi drugi potniki. Najpogumnejši med njimi so se zgrozili, ko so videli globočino, v katero bi padli; verni med njimi so tiho izgovorili žalostno molitveco.

Strojevodja je moral vedno in vedno ponavljati svoje poročilo: nedaj so ga vsi verno poslušali, in ta zbadanja z whiskeyem in drugo ognjeno vodo ni nikdo več mislil. Mnogim so stopile solze v oči, in nekdo je predlagal, da se izkažemo nepoznanemu rešitelju živanežne.

V kloboč, katerega je nekdo takoj pripravil, je deževalo zlatnikov in papirnatga denarja.

Pa tudi sedaj je ostalo vse iskajne nevesne... Skrivnostnega rešitelja ni bilo nikjer najti.

"Povejte mi, dragi prijatelj, je nekdo vprašal strojevodjo, kje ste zapazili znamenja?"

"Nekako trideset korakov pred strojem."

"Med tračnicami?"

"Ne; na levi strani."

"Recite fantastično," je zatrdil nek zlatoiskalec iz Kansasa.

Še dolgo bi se morda prepirali za besede, ko nam je dala neka Amerikanka rešitev uganjke — mimogrede rečeno, zelo mična Amerikanka.

"Come here... pridite sem," je klicala, in vsi smo prihiteli k njej...

Klečala je pred strojem, nežno bitje pred velikanom, in s svojimi majhnimi, belimi prsti je segla med žarkomet na levi strani ter med dve rdeči luči lokomotive, ter privlekla velikega nočnega metulja z osmojnimi krili — našega rešitelja! Saj razumete... nočni metulj je prišel med luči, iskal pota na prosto, in pri tem je padla senca njegovih flafotajočih kril na prog.

Njegova smrt nam je rešila življenje. Nad tresetimi prsti lepe Miss smo se sklonili k mrtvem metulju, da vidimo našega rešitelja... Bolj smo bili ginjeni, kakor smo hoteli priznati.

Gospodična je napravila iz svojega robea mrtvaški prt za metulja. "Ubogi revček", je pristavila, ter shranila vse skupaj kot drag spomin v svojo torbico.

Tu se je začelo pravo ameriško dražbanje. Ponužali so ji sto dolarjev za metulja, potem je šla cena vedno višje in višje, dokler ni vprašal nek znan bostonski milijonar gospodično, koliko hoče za metulja.

Miss je kratko odgovorila: petdeset tisoč dolarjev. Bostonec je izpolnil denarno nakaznico za to svoto, in dobil metulja s finim roboem vred.

Miss si je ogledala nakaznico, jo vtaknila v rokavico, napravila iz nje klopčič ter ga vrgla strojevodji z besedami: "Catch!" (Vjemi-te).

To ni bila najmanjša sencažija tega večera. Z vso previdnostjo je vozil vlak nazaj... Naslednje jutro smo prišli na bližjo postajo, odkoder smo prišli po velikih ovinkih in zamudi petih dni na cilj.

In sedaj: ali se ni pri tej resnični povesti o nočnem metulju kot rešitelju nad dvesto ljudij urednicil pregovor: Mali vzroki, veliki učinki?"

Solnce — izvor sile v bodočnosti.

V svojem mnogoomenjenem nastopnem govoru v "British-Association" v Porthmouthu se je pečal sloviti angleški fizik William Ramsay s problemom o pridobivanju novih virov energije, ki naj bi dajali tehnični in industriji potrebne moči, ko poide nekoč vsa ona ogromna zaloga premoga, ki se potpežljivo čaka, da jo dvigne človeška roka, da jo požro tovarniške peči. Po preračunavanju tega učenjaka bodo izčrpani vsi zakladi premoga, ki jih še hrani Anglija že po 175 letih. Dasiravno hrani zemlja še ogromne sklade premoga, ki leže več ali manj globoko pod njeno površino — bo enkrat vendar napolnil dan, ko pogori zadnji kosček premoga. Kedar pa se to zgodi — tega ne preračuni nihče, niti približno ne.

In dejstvo, da enkrat poide ves oni, v premoğu naloženi solnčni kapital, popolnoma opravičuje skrb in stremeljenja naših tehnikov, ki si že danes belijo glave, da bi izsledili nove vire energije.

Kateri pa naj bi bili oni izvori sile, ki naj bi služili kulturnemu človeštvu, ko poidejo premogova bogastva? Tehnika nam jih našteva več. Predvsem bi hile tu sile tekoče vode, izraba plime in oseke, ki so posledica privlačne sile meseca in solca — slednjic še tehnična izraba moči vetra in solca. Nam, ljudem sedanosti, bi se zdelo neverjetno in smešno obenem, da bi solnce, ki že 70 milijonov let ogreva našo zemljo, ki je pogođ vsega življenja, ki bo opravičalo to svoje blagotvorno delo po preračunanju H. v. Helmholtza še drugih 17 milijonov let, da da bi to solnce vkoval človek v svoje sponse in je prisilil, da mu pokorno goni njegove stroje. Velikanska belo žareča masa solca, proti kateri je zemlja naša pravi pritlikavec, ki bi ji moralo priskočiti še 324.439 drugih svetov njene velikosti, ki se pade po vseni-ru na pomoč, da bi se lahko merila z maso solca, ta masa izžari letno toliko množino toplote, ki bi se, izražena s številkami pričela z 58, in končala na 33. mestu. Seveda je odmerjen zemlji samo 2.735 milijonski del vse toplote, kar da še vedno 96 biljonov toplotnih enot, ki lahko opravljajo delo 40.000 biljonov meterskih kilogramov v sekundi. Zračni tokii iz njih izvirajoči vetrovi,

od božajočega zefirja, pa do s litrostjo električnega brzoviaka divjajočega orkana — vse to je posledica zračnih, od solca nenakomerno razgretih plasti. Posledica istega pojva je tudi tako potrebna izjednačba toplote med dnevom in nočjo ter ista letnih časov. In ko prodre solčna toplota na zemljo, jo že čaka drugo ogromno delo. Kakor znano, izhlapi voda, kot vsaka druga tekočina pri vsakem pritisku in pri vsaki temperaturi. V obliki pare se dviga voda, dokler ne priplava v hladnejše plasti, kjer se del izloči v obliki finih vodnih kapljic (megla in oblaki), kar vse plava dalje, dokler se v toliko ne ohladi, da pade v obliki dežja na zemljo. Na ta način se ne dvigne letno samo 600 milijonov kubičnih metrov vode do visočine oblakov, ta okoličina vode se poleg tega tudi enakomerno razdeli od polutnika pa do obeh tečajnikov. In pretvorbe, ki jih povzročajo deževja, reke in voda sploh na naši zemlji, vse to je istotako, kot sta plima in oseka ob morskih bregovih posledica velikanskega učinkovanja solčne toplote — solnce samega. Če vzamemo še precejšno porabo solčne toplote za fauno in floro, ostanje še vrhu vsega še vedno milijoni toplotnih enot na sekundo, ki nam nič ne koristijo in so nam v pravo nadlogo. O tem nas je poučilo letošnje poletje.

Da bi se ta velikanski preostanek solčne toplote porabil kot gonilna sila naših strojev, to je za enkrat še nerешen problem tehnike. Težak, a nikakor nerešljiv problem. Tehniku in iznajditelju motorja, pri katerem deluje kot gonilna moč segret zrak, Johnu Eriessonu se je posrečilo sestaviti — solnčni motor. V konični leči je koncentriral Eriesson solčne žarke, ki so ogreli vodo v malem parnem kotlu do vrelišča. Para mu je služila kot pogon malemu stroju.

Take solčne motorje, s katerimi se je naredilo prve praktične poizkuse že leta 1875, v Adenu se uporablja v prostiranih pustinja Kalifornije za dviganje vode. Eden teh motorjev opravlja delo 10 konj. moči (750 meterskih kilogramov) in dvigne v minuti 6000 litrov vode iz zemlje. V ta namen služča leča ima v premeru 10 metrov in je sestavljena iz 1800 delov.

Ti motorji, ki v malem prav dobro opravljajo svoje delo, bi se v času, v katerem naj solčna toplota goni vse stroje ne obnesli dovolj, ker bi v tem slučaju morale leče zavzeti velikanske dimenzije. Vsekakor je pa prvi korak v ta namen že storjen in manjka samo še iznajdljive glave, ki nam odpre pota do tega cilja. Možnost pretvorbe toplotne energije v druge oblike sile je že zdavnaj znanstveno dokazana Crookovi radiometri ali svetlobni mlini, pri katerih se svetloba naravnost pretvarja v delo, termični stebri, v katerih proizvajata toplota neposredno električen tok in solnčni motor, ki pretvarja solčno toploto direktno v energijo dela, vse to nas prepričuje, da ne stavimo nemogočih nađ v solnčno oblo.

Mogoče bi bilo danes še pre zgodaj pisati o prevratu, ki bi ga povzročil prvi porabljeni solnčni motor na naši krivi zemlji. Ozrače, ki je danes okužuje dim tovarniških dimnikov, ki škodljivo upliva na rastlinstvo — bo čisto. — Mogoče vročina in iz nje izvirajoča mrznja lo dela takt neponeha. Zakaaj?

Vso ono solčno energijo, ki jo danes še čez potrebo v vročih poletnih mesecih solnce izžariva, bodo porabili stroji.

Delavna moč solca bo poleg vsega še jako poceni. Za prebivalce zmernega pasa bi bilo poleg solčne energije motorja treba še druge priprave, ki bi nam preskrbela toplote za zimske mesece, v katerih solnce preveč skopari z gorkoto.

Priprostejte bi bilo to za tropične kraje, katerih prebivalci skoz vse leto trpe vročino. Solnčni motorji bodo dvigali vodo iz zemlje, ki bo izsušena ozelenela in obrodila. Drevje bo razprostrilo svojo senco. One pokrajine, v katerih solčna vročina zabranjuje, ki je slabi delo, bodo postale središče kulture. Neizmerna bogastva bodo vzkllila iz tal, na katerih je dosedaj človek radi njihove puščebe mogel bivati v največjem pomanjkanju le kratak čas. In ljudje te dobe, dasi še tako daljne bodočnosti se bodo z veliko večjo hvaležnostjo ozirali do kralja dneva, o katerem je Leonardo da Vinci rekel: da ga razum njega ni v celem svetovnem prostoru nobenega telesa veličastnejšega in mogočnejšega od njega.

Zadnji kralj mode.

V naših časih je popolnoma nemogoče, da bi si kdo pridobil neomejeno, od vseh priznani avtoriteti v stvarih mode in načina življenja. Vladaari v kraljestvu mode so izumrli. Lahko se pač posameznik še povzpne do neke veljave, ali absolutne veljave si ne more nihče pridobiti.

Zadnji kralj mode, najvišja vsestransko priznana avtoriteta v stvarih okusa, je že davno mrtev. Ta kralj mode je bil "lepi Brummel", George Bryan Brummel, nezmotljivi tiran na polju mode za časa angleškega kralja Jurija IV. Brummel ni bil visokega rodu, ni bil telesno lep in vse prej kakor duševno pomemben človek, a v zadevah družabnega življenja je odločeval suverensko in je bil v tem oziru mogočnejši in vplivnejši, kakor je rimski papež v verskih in cerkvenih zadevah. Ves angleški dvor s kraljem vred se je brez ugovora podvrge Brummelovim odločbam, najvišja aristokracija se je dala od tega plebejca tiranizirati in ves moški svet velike Britanije ga je molil, kakor kako božanstvo.

Sto in sto mladih lordov, potomcev slavnih očetov in lastnikov velikanskih premoženj bi bili žrtvovali kdo ve kaj, če bi bili smeli enkrat prisostvovati Brummelu, kadar se oblačil. A v celi je brez ugovora podvrge Brummelu, kadar se oblačil. A v celi Veliki Britaniji je bil en sam mož, ki je smel Brummelu ministrirati, kadar se je oblačil, in ta mož je bil kralj angleški. Tudi kralj, ki je bil sam znamenit spejizjalist v modnih vprašanjih, se brezpogojno klanjal Brummelovi avtoriteti. In Brummel se je toliko domišljeval na svojo modno avtoriteto, da nekega dne kralja ni hotel pozdraviti in je na očitanje dvorjanov z nedosežno ošabnostjo izjavil: Kar je kralj zdaj, to sem jaz iz njega napravil in jaz ga lahko tudi odstavim.

Brummel je bil modni ideal svoje dobe. Toda gospodstvo po milisti krojačev ni dolgo trajalo. Dolgovi so Brummelu grenili življenje. Dolgovi njegovi so bili veliki, njegovega ponosa pa niso uklonili. Ko so ga upniki najhuje preganjali, je rekel nekemu prijatelju: "Upam zanesljivo da angleški narod ne bo pozabil moža, ki je vpejil stoječe ovratnike." In angleški narod, ta resni, delavni in vse prej kakor nečimurni narod res ni pozabil svojega Brummela. Smatral ga je pač za majhen del vsega tega, kar je tvorilo slavo angleško. Lordi so napravili kolektu, kralj se je prvi podpisal, tudi državna blagajna je prispevala z znatno svoto, kakor da so bile Brummelove hlače zadeva državnega pomena in v nekaterih dneh so bili Brummelovi velikanski dolgovi do zadnjega vinarja plačani.

Vse to so zgodovinske resnice. Naravno je, da je že marsikoga mikalo uganiti vzroke čudovitih uspehov, ki jih je imel ta, na sebi vendar popolnoma brezpomembni mož. Angleški, francoski in nemški kulturni zgodovinarji so že reševali ta problem, a rešiti ga niso mogli. Zbrali so pa ogromno gradiva, tako da si je mogoče napraviti sliko o značaju "lepega Brummela".

Brummel ni bil nič in ni nič imel, a občeval je z vsakim človekom, kakor da je še manj kot nič. Še s kraljem je govoril in občeval tako, kakor občuje kak kralj s svojim logarjem. Kolikor več je kdo bil, toliko nesramnejše se je napravil njemu obnašal Brummel. A vse kaže, da ni bil Brummel pri vsi svoji nesramnosti nikdar surov. Njegova nesramnost je bila virtuosno nijansirana. S polenom ni nikdar delal, vedno le s finim stiletom. Znal je ljudem z najzbranejšimi besedami dovršene ljudnosti zmetati v obraz najhujša žaljenja; znal je z mehko roko gladiti in ob enem trgati cele kose kože.

V mladih letih je bil Brummel oficir, a je zapustil službo, da se posveti dostikrat silno napornemu lenuštvu. Prijateljstvo, sklenjeno pri vojaki s prestolonaslednikom mu je odprlo vsa vrata. Vendar je moral Brummel imeti posebno svojstva in posebne talente, da si je znal pridobiti tako velikansko, skoro nenaravno in čisto nerazumljivo veljavo.

Od leta 1799. do 1814. je bil Brummel na vrhuncu svoje veljave. Svoje moči in svojega ulniva. Vsaka njegova beseda je bila tedaj v modnih stvarih uvaževana kot razodetje.

Že leta 1816. pa je bilo konec Brummelove slave. Ko je zaigral

zadnji denar, ki ga je še imel, je zapustil ogromne dolgoe, poglobni na Francosko. Iz tujine je še nekaj časa vladal angleško modo, slej kakor prej apostol stoječih ovratnikov in živč od podpor starih prijateljev, toda bolj ko so stari prijatelji odmirali ali se iz-Brummelu.

pametovali, slabše se je godilo. Umrl je še-le leta 1840. v neki blaznici u Normandiji, a takrat je bil že davno odstavljen kot modni kralj in je živel kot vladar okusa samo še v karikaturah.

To je bil zadnji resnični kralj mode.

Društvo srebrnega križa in njega namen.

Društvo avstrijskega srebrnega križa v pomoč vračajočim se rezervistom in njega podružnice so si stavile za nalogo, izvesti po določenih načelih organizirano podpiranje avstrijskih odsluženih vojakov vseh vrst in sicer posebej ob času, ko se po aktivnem službovanju vračajo kot rezervisti v civilni poklice. To podpiranje se izraža v prvi vrsti na ta način, da društvo posreduje v korist tem osebam v ta namen, da jim preskrbi delo in pa službe in sicer vpoštevajoč individualne razmere posameznega rezervista tako, da se skuša zagotoviti jim take službe, taka mesta in tako delo, katero odgovarja njihovim zmognostim, njihovemu zvanju ter poklicu, njihovega izobrazbo, delovnega moralno in gmotno podpora, zlasti tudi v ta namen, da se jim omogoča ali saj olajša obrtna in pridobitna samostojnost, eventualno tudi na ta način, da jim omogoča pridobiti si popolnejšo in temeljitejšo izobrazbo v njihovem poklicu. Delavnost srebrnega križa ima poleg tega tudi karitativno stran, ki se izraža v tem, da se rezervistom, ki so brez sredstev, naklanjačasne podpore ter da se obolelim daje bolniške podpore.

Iz teh kratkih navedb je razvidno, da ima društvo jako lepe resne in koristne namene. Delovanje društva more postati odlične koristnosti in vrednosti tako za osebe, ki iščejo delo, kakor za osebe, katere potrebujejo primernih uslužbencev in delavcev. Ta kranjska podružnica srebrnega križa bo poseben pozornost po-svečala odsluženim vojakom, ki so doma na Kranjskem ali pa žele na Kranjskem dobiti si dela ali službe. Po prebiti vojaški službi je obilo sinov naše kranjske dežele v veliki in resni zadregi, kam se obrniti. V tej nepoučenosti in zadregi si prav često ne morejo dobiti primernega zaslužka in tako se zgodi, da se žal le prehitro vdajajo pri nas naravnost nevarnemu nagnjenju ali pa zapeljivim vabilom ter odhajajo v najboljše letih iz domovine, kateri na ta način gredo v izgubo dragocene delavne moči. Ne more biti dvoma, da se bodo prizadevanjem društva srebrnega križa posrečilo v pre mnogih slučajih zblizati in zjediniti osebe, ki iščejo službe in pa osebe, ki imajo delo in službe. Delovanje more biti tembolj uspešno, ker se posredovanje naslanja neposredno na podporo vojaških oblastev.

KRIŽ IN BODALO.

V Kelmorajnu na Nemškem imajo zanimivo razstavo, prirrejnog povodom mednarodnega kongresa za kriminalantropologijo. Na razstavi je videti vse mogoče stvari, s katerimi izvršujejo zločineci svoja raznovrstna hudodelstva, a videti je tudi, s kakimi sredstvi in po kakih metodah skušajo oblasti zločince ujeti. Seveda je poleg teh stvari videti še mnogo drugih, saj niso razstavili samo policijski uradi, nego tudi razni sociološki zavodi in blaznice. Posebno pozornost vzbujajo na tej razstavi krasi križ. Ta križ je veliki in Kristus je čudovito fino izdelan iz slonove kosti. Ta križ je pravi umotvor, ki ima vrh tega še to lastnost, da služil lahko kot morilno orožje. Če namreč potegnesh zgornji konec, se loči Kristusova glava od telesa in v rokah imaš — bodalo, kateremu se pozna, da je bilo mnogokrat pomočeno v kri. Ta križ je bil nekdanj last nekega italijanskega morilca.

Avstr. Slovensko. Bol. Pod. Društvo. 16. januarja 1892. Sedej: Fröntenac, Kans. GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MARTIN OBERŽAN, Box 72, Mineral, Kans. Podpreds: FRANK AUGUSTIN, Box 360, W. Mineral, Kans. Tajnik: JOHN ČERNE, Box 4, Breezy Hill, Mulberry, Kans. Blagajnik: FRANK STARČIČ, Box 489, Frontenac, Kans. Zapisnikar: LOUIS BREZNIKAR, L. Box 38 Frontenac, Kans. NADZORNIKI: PONGRAC JURŠE, Box 357, W. Mineral, Kans. FRANK PRELOGAR, Box 420, W. Mineral, Kans. MARTIN KOČMAN, Box 482, Frontenac, Kans. POROTNI ODBOR: JOSIP SVATO, Woodward, Iowa. JAKOB MLAKAR, Box 320, W. Mineral, Kans. JULIJ BOGNAR, Box 6, Breezy Hill, Mulberry, Kans.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA. Ker bode v mesecu decembru volitev vseh krajevnih društvenih uradnikov, zato se priporočam, da takoj po izvolitvi istih naznanite vsa imena novoizvoljenih uradnikov na glavni urad. Pri tem ne pozabite naznaniti natančni naslov predsednikov, računovodjev in blagajnikov. Omenjene naslove moramo imeti v glavnem uradu in ako slučajno med letom kateri imenovanih uradnikov odstopi, naznaniti morate izvolitev namestnika zopet glavnemu uradu. Nadalje opozorim vsa krajevna društva, da pošljejo takoj po izvolitvi uradnikov poročstva in sicer: računovodja mora imeti \$200, blagajnik \$300 poročstva; to zahtevajo naša pravila. Vsem tistim družtvam, katera ne pošljejo zgoraj omenjenega poročstva najkasneje do 1. januarja 1912, ne bode glavni odbor pošiljal nikakih podpor. V tej zadevi moramo napraviti boljši red kot je bil dosedaj. — Bratski pozdrav! John Černe, glavni tajnik.

SLOVENSKI BRIVEC. se priporoča rojakom. Izvrstna postrežba, fino delo, cene nizke. KAROL ŠLAJPAH, 1626 — 2nd AVE., NEW YORK, med 84. in 85. ulico.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS RODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

Kakovost kave sodi se napram okusu, vonju in barvi. FRANKOVA CIKORIJA glasovita primes kave.

je ta skrivnost te kakovosti vonja in barve. Vi zamorete vedno dočeti izvrstno kavo finega okusa, z primešanjem Vašej kavi.

FRANCKOVO CIKORIJO te glasovite prime kave. Zahtevajte od Vašega grocerja Franckovo Cikorijo v štirivoglatih zavitkih. Vsak zavitek opremljen je z našo varstveno znamko malinček za kavo. Heinr. Franck Soehne & Co. Ameriška podružnica, Heinr. Franck Soehne V LUDWIGSBURG, NEMŠKA. FLUSHING, NEW YORK.

NAJLEPŠE, najcenejše in najbolj trpežne tiskovine dobijo slavna društva vseh Jednot v unijski slovenski tiskarni. Izdelujemo pisemski papir, kuverte pravila, zdravniške liste, vstopnice in vse druge tiskovine. SLOVENCI, PODPIRAJTE SLOVENCA! CLEVELANDSKA AMERIKA 6119 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Ivan Cankar.

Vzdramil se je nenadoma in bilo mu je, kakor da mu je bil kdo zašepetal v uho neprijetno besedo. Blizu tih ponoči je bilo. Poiskal je vžigalice in je prižgal svečo.

Kako se je glasila tista neprijetna beseda? Kdo jo je izpregovoril? Tiho in počasi se je vzdignil v postelji, vzela je svečo in je posvetil svoji ženi v obraz.

Ležala je mirno, skoraj do vratu odeta, roke na odeji. Dolge, temne trepalnice so pod lučjo naravno vztrepetale, napol odprte ustnice so se zgenile. Obraz se mu je zdel spremenjen, ves drugačen kakor podnevi. Morda le zato, ker so bile oči zaprte in je bil za grnjem njih sladkih sijaj, morda le zato, ker ni bilo nekakega, tiho trepetajočega smehljaja na ustnicah. Vse resen je bil obraz: obrvi sta bili strnjeni, med njima se je prikazala guba, kakor znamenje skrivite bolesti — znamenje misli, ki je on ni poznal. Niže se je sklonil nad njo, pridržaval je sapo, da bi jo z dihom ne preudramil.

Kje je skrila tista misel, s kakšnimi črnkami je napisana na teh belih licih, na trepalnicah, na ustnicah? Vprašal je v svojem srcu: njene ustnice so se v tistem trenutku zgenile, ali glasu ni bilo. Njene sanje so v daljnih krajih, v daljnih časih. Kje drži pot do njih? Kakor plot do neba — tam zadaj je čisto drugo življenje, skrivnostno, njemu nepoznano: tuje besede so, tuje misli, tuji obrazi. Tam, za temi trepalnicami, ki narahlo trepečejo, tam je človek, ki ga on ne pozna in ga nikoli ni poznal.

Greuko se mu je storilo v srcu. Saj to ni ljubosumnost — odkod ljubosumnost in kaj je? Zena je bila otrok, ko jo je zasnil; angelj je bila. Ali tudi otroci imajo skrivite misli, ki jih ne razodejejo nikomur. Držiš ga v naročju, smeje se naglas, nenadoma utihne in pogleda sovražno, tuje. Kaj molči za tistim pogledom, kaj se je zgodilo v zakljenjenem srcu? Človek hodi s človekom roko v roki, hodi leto dni, vse življenje; in naposled, ob usodni uri spozna, da je hodil roko v roki s tujcem. Poznal je komaj tisto roko, kožo na licih, trepalnice na očeh. Vse drugo mu je bilo tuje, govorilo je tuj jezik, mislilo je dalje, skrivite misli.

Kdo si ti, tako blizu, tako topla, oh-meni? Ali te poznam, ali te ljubim? Tisočkrat sem poljubljil te bele roke; in se te roke, se one — ali so govorile resnico, kadar so se oklepale mojih? Te ustnice, te rdeče, vroče — ali so govorile resnico, kadar so gorele na mojih? Ne roke, ne ustnice niso razodele tiste misli, ki je tam daleč, na nekakaj skriva. Globoka žalost ga je obsla, stisnilo mu je grlo kakor ob pritajenem jok. Naguil se je, da bi jo poljubil; toda spretelo ga je, kakor da se bliža tujim, neprijaznim ustnicam. Upihnil je svečo. Napol že v sanjah je težko zavzdihnil in je zaspal.

Ob njegovem vzdihu se je vzdramila. Seglo ji je v srce kakor nedoloten strah brez vzroka in brez misli. S široko odprtimi očmi je strmela v temo; nato je poiskala vžigalice in je prižgala svečo. Kaj je bilo? Kdo je zayzdihnil, kdo jo je poklical? Tiho, počasi se je vzdignila v postelji, vzela je svečo in je posvetila možu v obraz. Kdo je človek, ki leži potent in težko sopeč ob njeni strani, košene roke sklenjene na prsih? Obraz je ves spremenjen, ni več tisti, ki ga je nekoč poznala. Suh je in star, v lica ves siv; mokri, sprjeti lasje vise na čelo; oči so malo odprte in gledajo belo skozi špranjo; zmurjeni brki zakrivajo ustnice. Z vsega obraza govori tiho in nerazločno skriva misel, polna grenkobe. Zazeblo jo je v prsa. Tiste misli ni poznala; nikoli ni bila izgovorjena, nikoli ni zasvetila iz odprtih oči. Tam zadaj, za potnim čelom, tam je vse drugo življenje, nikomur očito, devetkrat zakljenjeno. S spečega in z mrtvega obraza strmi skrivnost — tisto zadnje, resnično življenje, ki je ob belem dnevu skrivito pod suknjo, pod kožo, za besedo, za smehljajem in poljubom. Kod hodi tisto življenje, kaj je njegovo veselje in njegova žalost, kaj njegova ljubezen?

Ali so bile vse tiste lepe besede le na ustnih, le na tej vroči, razpokani koži, le prazen dih iz pljuč? Roko v roki je hodila z

njim, verno, zaupljivo; s tujcem je hodila. Roka v roki, rama ob rami, ustnice na ustnicah; in vse je bila le senca; roka je segala v znak, beseda se je izgubila v samotni.

In obšel jo je neizmeren sram, kakor da se je bila udala človeku, tujcu, ki ga je srečala na cesti, ki mu ni poznala ne imena, ne rodu. Upihnila je svečo, s trepetajočimi prsti se je odela do ust in je skrila gole roke pod odejo. Ko je zaspala, so bila njena lica vsa solzna in še v sanjah je ihtela. Zjutraj sta se spogledala in sta obadva povesila oči. Od tiste ure je bila hladna senca med njima.

Lola Montez.

Letos je poteklo petdeset let, kar je umrla Lola Montez. Malo je žele ljudi, ki vedo kaj pomeni ime Lola Montez, kdo in kaj je bila nositeljica tega imena. In vendar je bila to žena, o kateri je pred šestdesetimi leti govorila vsa Evropa.

Zenske so imele vedno, velik vpliv na javne zadeve, zlasti v absolutističnih časih. To nam izpričuje zgodovina. Posebno velik je pa bil ta vpliv v državah, ki so jih vladali moške vroče krvi in do vzvetnega sreča za ženstvo. Mnogokrat so kraljevske in cesarske metrese imele odločilno besedo v najvažnejših političnih in državnih zadevah. Ministri so trepetali pred kraljevskimi prilježnicami in suženjsko izpolnjevali vse njihove ukaze, samo da so se vzdrževali na krmilu. Francoski kralj Ludovik XIV. je bil na koncu svojega dolgega vladanja samo še imecena "solčni kralj", kajti resnična vladarica Francije je bila gospa de Maintenon, vzgojiteljica kraljevih otrok, ki je na vsevednje celo dosegla, da se je vdeležil kralj z njo morganačično poročil. Njegov vnuk in naslednik kralj Ludovik XV. je sploh samo imecena vladal, državne vajeji je imela v rokah njegova metresa markiza de Pompadour in po njeni smrti njegova metresa razpisna in bedasta grofica Dubarry.

Velika francoska revolucija je tem razmeram naredila konec. Vladarji se niso dali vsaj v javnih zadevah več tako komandirati od svojih metres, kakor poprej. Cesar Napoleon III. je bil pač časih nekaka igrača v ženskih rokah, a samo v rokah svoje prave žene — sedaj živeče cesarice Evgenije. Ena sama kraljevska prilježnica si je po veliki francoski revoluciji znašla za nekaj časa pridobiti veliki vpliv na državne posle — to je bila varietetna plesalka Lola Montez.

Vladar, ki ga je Lola Montez zapredla; da je postal brezvoljno orodje v njenih rokah, je bil bavarski kralj Ludovik I., stari stric ranjke avstrijske cesarice Elizabete. Kralj Ludovik I. ki je v Monakovu sezidal Pinakoteko, Propileje, Walhallo, Ludovikovo cerkev, je bil vrl mož, priljubljen pri vsem prebivalstvu in od umetnikov naravnost oboževan. Bil je vzoren vladar, toda imel je ego napako — večno mlado srce. Ko je bil že skoro osemdeset let star, se je večkrat tako zaljubil, da se je hotel s svojo izvoljenko kar poročiti in so imeli sorodniki in ministri največje težave, predno so ga odvrgli od takega namena. Veliki slikar Cornelius je o tem kralju rekel: Njegovo srce je vedno nežno ljubezni, a kraj vsega tega početja mi je ljubi, kakor tisoč krepostnih flistrov". Kralj tudi ni skrival te svoje slabosti in se sam iz nje norčeval. Ko je v zimi l. 1862. obiskal v Rimu delavnico nekega bavarskega kiparja in je tam videl krasno izdelani kip spečega Amorja, je zmajeval z glavjo in zatrjeval "to ni nič, to ni nič". Prestrašeni kipar je hotel kralja prepričati da je njegova sodba krivična, a kralj ga je na pol resno na pol šalivo prekinil z besedami: "Bežite, bežite, ljubi gospod! Amor nikoli ne spi; jaz vem to iz lastne skušnje".

V Monakovu, kjer je kralj Ludovik I. srečno in zadovoljno vladal, je prišla l. 1846 takrat zelo slavna "španska" plesalka Lola Montez. Njeno "špansko" pokolenje ni bilo pristno. Lola Montez je bila porojena l. 1820 v škotskem mestu Montrose. Bila je hči nekega angleškega oficirja in neke lahkoživne Kreele. Njena zunanost pa je bila izrazito španskega značaja. Bila je prožnega telesa, črnih oči in las, temne polti in čudovito graciozna. Vrh tega je bila jako vesela, zabavna in dovpitna in izredno inteligentna. Plesalka pač ni bila posebna, kritiki - strokovnjaki je niso nikoli pripoznali kot umetnico, a nado-

meščala je to z ognjevitostjo in z vsakovratnimi ekstravagancami; na odru je žvižgala, pušila cigarete in tleskala z bičem, kar do tistih časov ni bilo nikdar v navadi. Njene produkcije so bile v obraz vsem policijskim in bitokratičnim predpisom tistega časa in so se občinstvu toliko bolj dopadle, ker je bilo obče mišljenje že v veliki meri nagnjeno revoluciji.

Lola Montez je bila vzgojena na Škotskem in se je tam poročila s kapitanom Jamesom. Šla je z njim v Indijo, tam pa ga je zapustila in se vrnila na Anglsko. Nastopila je najprej v Londonu kot plesalka, potem pa v vseh večjih evropskih mestih ter žela povsod velikanske triume in imela povsod brez števila čestilcev. Ko je prvič nastopila, se je izdala za Španjolko in si nadelala ime Dolores Montez.

Ko je prišla Lola Montez v Monakovo, ji intendant ni dovolil da bi nastopila na dvornem gledališču, češ, če ji v Varšavi in Poznanju tega niti na privatnem gledališču niso dovolili, potem spada še manj na kraljevsko dvorno gledališče. Lola Montez pa se intendantu ni uklonila, marveč je šla naravnost do kralja in se pri tožila proti intendantovi prepovedi. Ko jo je kralj zagledal, je bil že tudi omamljen. Amor nikdar ne spi! Kralj je razveljavil intendantovo prepoved in Lola Montez ni samo nastopila na dvornem gledališču, nego je sploh ostala v Monakovu. Kralj ji je daroval malo palačo in cela Bavarska je vedela, da je Lola Montez kraljeva metresa. V visokih krogih je bil nevolja velika in vratoslavski kardinal nadškof Diepenbroek je bil nalašč poslan v Monakovo, naj posreduje, na neha to kraljevo razmerje s tujo plesalko. Toda kralj se ni dal pregovoriti in je odsvolil njene zaročne obljube, ki jo je storila z njim že pred nekaj leti.

Manj tragičen je bil slučaj neke avstrijske baronice. Njeni ženin, znan avstrijski baron je bil tudi več porabil kot je imel. Pomagati si je hotel z ženitvijo in se poročil z bogato vdovo. Dobil je le lahko, dasi že prileten, ker bogatih vdov, ki postanejo rade grofice, je več. Toda kratka je bila tudi njegova sreča. Že v prvi intimni noči se je ustrašila novoporočnica, ko je odložil on baroko, njegove pleše tako zelo, da je dobila živčni pretres. Drugi dan pa se je odpeljal naravnost k odvetniku in vložila tožbo na ločitev zakona. In v dveh tednih je bil možakar vdovec, oropan tudi rešitve — bogate žentive. Novoporočena baronica je namreč trdila, da bi ne bila šla k poroki, tudi če bi jo vlekli z desetimi konji, ako bi bila vedela, da ima baron tako plešo na glavi.

Zopet drugi je tožil ženo, ki mu je pripravila podobno razočaranje po poroki. Imela je krasne umetne zobe in zlate lase, na katere se je ženin ujel. Ogorčen nad to goljufijo je jo tožil. Sodnik mu je prigovarjal, da naj pregleda te tako umetno popravljene nedostatke telesne lepote svoje novoporočnice. Saj imate vi vendar tudi umetno izdelano oko, je dosegel sodnik ravno nasprotno. Takega moža, ki bi me stekle no gledal, pa tudi jaz ne naram. Je rekla žena; in šla sta narazen. Še bolj usodepolna pa je bila medsebojna goljufija obeh poročencev v naslednjem slučaju.

Ona je rekla, da ima zasebnih dohodkov na leto 6000 kron; on pa je lagal, da ima krasno posestvo. Vršila se je poroka in minuli so medeni tedni. On je hotel imeti denar, ona pa tudi. On ji je v prepiru povedal, da je njegovo posestvo na luni, ona pa da ima vsega skupaj komaj še 800 kron. In šla sta narazen, iskat sreče v svet.

Razočarenje po poroki.

Res je in hiti najzgovornejši, vneti zagovorniki zakona ne smejo tajiti dejstva, da prinese zakon razočaranja, ki več ali manj slabo vplivajo na medsebojno sporazumljenje zakonskih. Po navadi pa pridejo podobna razočaranja na srečo moža le polagoma na dan, ko se mož že vedno bolj in bolj prilagodi zakonskemu življenju.

Nasprotno pa se je zgodilo nekemu francoskemu grofu, zadnjemu potomcu stare, plemenite rodbine. Mož je živel udobno kot samec. Imel je namreč izbornu kuharico, s katero je bil zadovoljen. Vse morebitne težave življenja in tudi to, da se ni mogel pokazati med svojimi sovrstniki s takim sijajem kot oni, je pozabil pri skledi slastnih, njemu najljubših jedi, ki mu jih je znala pripraviti najbolje edino le ona. Zato pa je svojo gospodinjstvo večkrat obdaroval z darovi.

Bil je njegov god Kuharica je napela vse sile in ga pogostila na ta dan z najboljimi jedmi, ki jih je on ljubil. Bil je vesel in iz hvalečnosti je hotel nekaj ko loterijsko srečko.

In srečo je imela ravno ta srečka. Kuharica je dobila z njo prvi dobiček 500.000 frankov. Grof je bil najprva naravnost obupan izgubil ho edino svojo tolažbo — kuharico. Poročilo jo, si je mislil, in s tem si ne crhanim le nje, marveč si pridobim še lepo premoženje.

Rečeno — storjeno in v dveh dneh sta bila poročena. Drug dan po poroki pa je nova grofica povedala možu vsa objokana, da srekce nima več, marveč, da jo je podarila hlapcu, ker jo je odvezal njene zaročne obljube, ki jo je storila z njim že pred nekaj leti.

Manj tragičen je bil slučaj neke avstrijske baronice. Njeni ženin, znan avstrijski baron je bil tudi več porabil kot je imel. Pomagati si je hotel z ženitvijo in se poročil z bogato vdovo. Dobil je le lahko, dasi že prileten, ker bogatih vdov, ki postanejo rade grofice, je več. Toda kratka je bila tudi njegova sreča.

Že v prvi intimni noči se je ustrašila novoporočnica, ko je odložil on baroko, njegove pleše tako zelo, da je dobila živčni pretres. Drugi dan pa se je odpeljal naravnost k odvetniku in vložila tožbo na ločitev zakona. In v dveh tednih je bil možakar vdovec, oropan tudi rešitve — bogate žentive. Novoporočena baronica je namreč trdila, da bi ne bila šla k poroki, tudi če bi jo vlekli z desetimi konji, ako bi bila vedela, da ima baron tako plešo na glavi.

Zopet drugi je tožil ženo, ki mu je pripravila podobno razočaranje po poroki. Imela je krasne umetne zobe in zlate lase, na katere se je ženin ujel. Ogorčen nad to goljufijo je jo tožil. Sodnik mu je prigovarjal, da naj pregleda te tako umetno popravljene nedostatke telesne lepote svoje novoporočnice. Saj imate vi vendar tudi umetno izdelano oko, je dosegel sodnik ravno nasprotno. Takega moža, ki bi me stekle no gledal, pa tudi jaz ne naram. Je rekla žena; in šla sta narazen. Še bolj usodepolna pa je bila medsebojna goljufija obeh poročencev v naslednjem slučaju.

Pošteno se je razjezila, ko je dobila še bolj navdušeno ženino pismo, v katerem je pisal, da bi se pravzaprav tako dragoceno darilo moral otkloniti. Dasi je bila jezna, se je vojvodinja peljala čestitat nevesti. Na mizi, ki je bila preobložena z najdragocenejšimi darili, se je nahajal pod steklom na svileni blazini kip, ki ga je poslala. Ženin in nevesta sta se ji strašno zahvaljevala, dama je vse to s kislim obrazom poslušala, dokler ji niso predstavili nekega francoskega zgodovinarja umetnosti, ki spada med prve močje svoje stroke, ki je osupli vojvodinji povedal: "Že 60 let iščemo to kamejo iz časov Trajana, ki predstavlja eno najdragocenejših del rimske umetnosti. Razpisali smo 100.000 frankov tistemu, ki zopet prinese izgubljeno delo." Ko je vojvodinja to čula, je omedlela.

PET NAJBOGATEJŠIH ŽENSK.

Najbogatejša žena v Nemčiji je Berta Bohlen, hči essenskega tovarnarja topov Kruppa, ki ima letnih dogodkov nad 12 milijonov kon. Pri vsem svojem velikem imetju pa je Bohlen za svoje razmere zelo varna ženska. — Senora Cusino, ki sicer ni najbogatejša na svetu, spada pa brezdvomno med najbogatejše, kajti njeno premoženje cenijo okroglo na tisoč milijonov kron. Senora Cusino je potomka stare čilske rodbine. Po smrti svojega soprega je z velikim uspehom upravljala veliko svoje bogastvo. Njena sestra je celo brodogoj trgovskih ladij, velikanskega posestva v bližini Santiaga in v njenih velikih vinogradih je uposlenih več stotin delavcev. Celo premogokopno mesto Leta je njena last in njene ladje vozijo iz tega malega južnoameriškega mesta "črni diamant" v vse mogoče kraje. — Najbogatejša Američanka je kot znano Hetty Green, ki je spretna trgovka in o kateri se pripoveduje v mestnem borznem delu Wall Street v New Yorku, da se vsi borzijanci tresejo pred njo, kadar se prikaže na borzo. Hetty Green se prikaže namreč v Wallstreetu samo takrat, kadar gre za veliko plodonosno kupčijo. Njeno premoženje cenijo na 400 milijonov kron. — Najbogatejša dama v Mehiki pa je milijonarka Creel. Ako je resnična trditve, da ima letnih dohodkov nad 30 milijonov kron, potem je gotovo tudi najbogatejša ženska na svetu. Creel poseduje 280.000 akrov zemlje in 600 tisoč glav goved. Pred leti, ko je bil njen soprog mehikanski poslanik v Washingtonu, so njeni dragoceni klobuki med ženami diplomatov povzročili pravo revolucijo. Vsak njen klobuk je veljal malenkostnih 2000 K. — Hči umrlega princa Rolanda Bonaparte pa je najbogatejša ženska na Francoskem. Vendar pa ni svojega premoženja podedovala iz imetja svoje rodbine. Njen oče je namreč poročil vnukinjo nekega Blanca, ki je bil ustanovitelj banke v Monte Carlu. Premožene princezinje Marije so spravili torej skupaj krupirji v Monte Carlu.

Iščem svojega prijatelja IVANA LIPOVCA. Prosim, da se mi nemudoma javi ali naznani. — Alex Oman, Box 104, Oregon City, Ore. (17-20-11)

SLUŽBO DOBI Slovenka, ki je zmorna delati v kuhinji in saloanu. Plača od \$15 do \$20 na mesec. Pišite na: Sem & Skrinar, P. O. Box 22, Scofield, Utah. (17-20-11)

OH, REVČEK! Kaj ne, da se ti meša v glavi?

Če prav se vsi sovražniki na glavo postavijo.

HOTEL STARČEVIČ je in ostane najboljši prostor, kjer je dobiti tukajšnje in importirane pijače.

Poskusite pravi dolenski cviček, steklenica 65c, ali pa fino dalmatinsko vino, steklenica 75c. Dobra hrana in sobe za prenočišče vsaki čas.

DOVOLJ Povedano!

NAZNANILO. Članom društva "Jutrarn Zaria" št. 29 S. D. P. Zveze Meadow Lands, Pa., se naznanja da bode v nedeljo dne 3. decembra glavna letna seja. Tem potomu opominjam vse člane, da se gotovo te seje udeležijo, ker kdor izostane brez važnega vzroka, bo kaznovan z globo 25c; le člani več kot 7 milj oddaljeni niso primorani se udeležiti, toda želeti pa je, da tudi oni ne izostanejo. S spoštovanjem Ivan Verhovec, I. tajnik. (3x 17,23,39-11)

THE LACKAWANNA. Najpriljubljenejša teleznica za potnike namrečene v Evropo. V neposredni bližini transatlantskih parnikov. Prevoz potnikov in priljage zelo poceni.

THE ROAD OF ANTHRACITE. Najkrajša pot v Buffalo. Direktna pot v Scranton in premogove okraje. Med New Yorkom in Buffalo vodi vsaki dan v vsakej smeri po pet vlakov; Med New Yorkom, Chicago in zapadom vsaki dan štiri vlak; Med New Yorkom, St. Louisom in jurgopadom, dnevni promet; Med lokalnimi točkami priročen in pripraven promet.

Nadaljne informacije glede vožnjnih cen, odhoda in prihoda vlakov itd., se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri George A. Cullen, glavni potniški agent, 90 West Street, New York.

Se je čas.

Polag prej navedenih trinajstih rojakov so nadalje se kupili deloma po 40, deloma po 80 akrov sledeči: Joe Emrekar i Rock Springs, Wyo., Paul Kos iz Rock Springs Wyo., Math Ivec in Mark Badovinac iz Iron Mountain, Mich., Tony Keržič iz DeKalb, Ill., Frank Nahode, iz Moon Run, Pa. — To je najboljši dokaz, da je svet, ktereга prodajamo, dober in da ugaja vsakemu.

Ce želite imeti svoj dom v največji slovenski naselbini, ce želite kupiti zemljo pod zelo dobrimi pogoji in za zelo nizko ceno, ne čakajte pomladi, ampak kupite zdaj, dokler vam zamoremo še dati dobre pogoje. Sto dolarjev na 40 akrov, se plača takoj, ostalo po deset dolarjev na mesec dokler ni vse izplačano. Cena sveta od 16 do 20 dol. Vožnjo plačamo vso vsakemu, ki kupi najmanj 40 akrov.

Ne zamenjajte nas z drugimi kompanijami. Naš svet leži v najboljšem delu države Michigan in nismo v zvezi z nobeno zemljiško kompanijo. Ne odlašajte do pomladi, ker na pomlad ne bode te zamogli imeti cene in pogojev, kakor jih dajemo zdaj. Se je čas, dokler drži vreme. Pišite po list, ktereга dajemo zastoj ali pa pridite odpravljati za pogled naravnost v Chicago, pa gremo gori.

KRŽE MLADIČ LAND CO., 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill

Marija Grill. Prodaja belo vino po 70c. galone črno vino po 50c. Drotaik 4 galone za \$11.00 Brinjevec 12 steklenic za \$12.00 4 gal. (sodček) za \$16.00. Za obilno naročbo se pripravite. MARIJA GRILL, 5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

DARILA za Božič in Novo leto pošiljajo naši rojaki svojcem v staro domovino. Ob tej priliki naj se pri denarnih pošiljavah izključno obrnejo na FRANK SAKSER 82 Cortlandt St., New York, N. Y. 6104 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

Denarje v staro domovino pošiljamo:

Table with 2 columns: Amount and Cost. Rows include \$ 10.35 (50 kron), \$ 20.50 (100 kron), \$ 41.00 (200 kron), \$ 102.50 (500 kron), \$ 204.50 (1000 kron), \$ 1020.00 (5000 kron).

Postarina je všteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka. Naše denarne pošiljave izplačajo v. kr. poštni hranilni urad v 11. do 13 dnah. Denarje sam pošilja je najpriljubljeneje do \$50.00 v gotovini v prijateljensko ali registrirano pismo, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft. FRANK SAKSER, 82 Cortlandt St., New York, N. Y. 6104 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

Razne zanimivosti.

SMOLA BOGATE SKOPUHLNJE. Stara pariška vojvodinja pl. G. je znana vsled svoje skoposti, dasi je zelo bogata in stanuje v lepi stari hiši. Kadar je prisiljena kaj darovati, prebrska vse svoje zaboje in daruje kako staro malo vredno stvar. Ko se je te dni omožila hči nekega znanega pariškega bankirja z nekim mladim grofom, je zopet vse prebrskala in konečno poslala nek star kip, ki ni imel po njeni sodbi nikake vrednosti. Nevesta se ji je takoj drugi dan zahvalila pisмено radi "predragocenega" darila. Siva vojvodinja se je nekoliko sramovala, ker je sedila, da so jo pregledali in da se iz nje norčujejo.

SLOVAN DELAVSKA PODPORNNA ZVEZA

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URAĐNIKI:
Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: JAKOB KOČANJ, Box 508, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ALOJZIJ BAVDEK, Box 1, Dunlo, Pa.
Glavni blaginjak: IVAN PAJK, L. Box 323, Conemaugh, Pa.
Pomožni blaginjak: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:
FRANK BARTOLJ, I. nadzornik, 913 Wooster Ave. Barberton, Ohio.
ANDREJ VIDRIH, II. nadzornik, P. O. Box 523 Conemaugh, Pa.
ANDREJ BOMBAČ, III. nadzornik, 1659 E. 33rd St., Lorain, Ohio.

POBORNICI:
JOSIP SVOBODA, I. pobornik, R. F. D. No. 1, Box 122 Conemaugh, Pa.
ANTON PINTAR, II. pobornik, Box 315, Claridge, Pa.
MIHAEL KRIVEC, III. pobornik, Box 324, Primero, Colo.

VRHOVNI ZBORNIK:
S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Členjena družba, oziroma njih uradniki, so uljudno prošent, pošiljati denar naravnost na blaginjaka in nikogar drugega, vse dopise pa na glavnega tajnika. V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kdorkoli v poročilih glavnega tajnika kake pomankljivosti, naj to nemudoma namenuje na urad glavnega tajnika, da se v priložni povelji.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

ZAPISNIK SEJE

glavnega odbora Slovenske Delavske Podporne Zveze.

Brat glavni tajnik je sklical sejo dne 14. novembra 1911. Navzoči so: Mihael Rovanshek, Jakob Koecjan, Viljem Sitar, Alojzij Ravdek, Ivan Pajk, Ivan Brezovec, Andrej Vidrih, Anton Stražisar.

Brat predsednik otvori sejo ob 7. uri 30 minut zvečer. Po otvoritvi vpraša tajnika, čemu je sklical sejo. Tajnik pojasni, da je več stvari za rešiti. Nato poroča, da sta dospela bonda v glavni urad, od bratov nadzornikov Frank, Bartola in Andrej Bombača, po prečitavanju obeh bondov se pronajde, da sta dobra, le A. Bombača-a bond nima njega lastnoročnega podpisa: sprejmeta se oba z pristavkom, kadar pride A. Bombač v gl. urad, da podpiše svoj bond. Brat predsednik pojasni, da danes odda stari nadzorni odbor bonde novemu. Br. Pajk vpraša, ali takoj danes prevzame novi nadzorni odbor knjige. Br. A. Vidrih povdarja, da mora prejšnji nadz. odbor knjige pregledati, ter ako so v redu podpiše, potem pa takoj prevzame novi nadz. odbor. Sprejeto.

Za pregled celoletnih računov se sklenu, da gl. tajnik sporoča vsem nadzornikom, kakor hitro bodo računski izdelani in to prvi teden novega leta. Društva morajo poslati mesečna poročila in račune najkasneje do 31. dec. t. l.

Brat tajnik poroča, da je dobil pismo od društva št. 16 v zavadi bolnega brata Franc Gul, koji hoče imeti \$400.00 kot odpravnino. Sicer se je že razpravljalo o tem, in to na odborovi seji, ter se mu je dovolilo \$300.00, kar pa F. Gul ne sprejme. Br. tajnik poroča, da je govoril o tej zadevi z vrhovnim zdravnikom, koji je izjavil da vidi iz zdravniških spričeval, da je on sicer neozdravljiv, da je pa sposoben še za kako prav lahko delo. Nato se vname debata, po koje koncu predlaga br. Pajk, da se naroči vrhovnemu zdravniku da piše na zdravnike, koji zdravijo br. F. G. z vprašenjem, kako je njegovo stanje. Ako zdravnik izjavijo da je neozdravljiv in nesposoben za delo tedaj se mu izplača po pravilih. Sprejeto.

Dalje poroča tajnik o dr. št. 42. Od tega društva je dobil bolniško nakaznico za brata Jožef Otorpeec v kojej je pod pombo zapisano, da se ta član ni vedel po pravilih. Zaeno z nakaznico je dobil tudi pismo, v kojem govori, da so na seji društva sklenili, da je opravičen od podpore, ker je pa pismo in nakaznica v protislovju, se vname debata, koncem katere se sklenu, da se temu članu ustavi podpora toliko časa, da se pride na jasno.

Tajnik poroča, da je dobil od društva št. 16 dve prošnji za vstop v Zvezo, ker sta pa oba prosilca stara nad 40 let in nista poslala kakega verojetejnega spričevala, jih ni sprejel. Po krajši detati se sklenu, da morata zadostiti pravilom, nakar sta sprejeta takoj, ko pride spričevalo v urad Zveze.

Sledi deset minut odmora. Po odmoru predlaga br. Andrej Vidrih, da morajo biti vsi trije prvi uradniki društev pod varščino. Predlog podpisar in sprejet enoglasno. Varščina društvenih uradnikov se določi: Predsednik mora imeti \$100.00, tajnik \$100.00 in blaginjak \$300.00. Sklenu se, da ako kako društvo nima uradnike pod varščino, se takemu društvu ne pošlje smrtnine v slučaju smrti kakega člana, ampak naravnost dedičem.

Br. I. Pajk predloži pismo iz New Alexandria, Pa. Westmoreland Co.: tam bi radi ustanovili društvo in ga priklopili k Zvezi, br. Vidrih predlaga, da se jih ne sprejme, ker v dotični naselbini je bilo že društvo odklonjeno, br. Pajk protipredlaga, da se jih sprejme. Po teh predlogih se vname debata. Po končani debati stavi br. Vidrih drugi predlog, in sicer, naj se da na splošno glasovanje krajevnim društvom. Sprejeto.

Tajnik predloži račun, koliko je izdal za naboro Zvezinih potrebin. Vse nabavljene stvari pokaže odboru. Se vname naznanje —

Br. Pajk poroča, da je dobil večera, t. j. 13. t. m. telefonično poročilo od društva št. 4 Lloydell, Pa., da je bil v soboto 11. t. m. ustrejen en naš sobrat. Se vname naznanje.

Br. tajnik poroča, da je plačal za napravo svojega bonda \$3.00 ter želi, da se mu isti povrnejo. Po kratki debati predlaga br. Koecjan, da se mu ta svota povrne iz Zvezine blagajne. Sprejet predlog z 4, proti 3 glasovi.

Br. Vidrih predlaga, da naj vsak odbornik, kateri je pod varščino, vpraša svojega poroka, koliko zahteva za zanj stavljenno poročstvo, to pa radi tega, da so bolj v redu računski. Sprejeto.

Blaginjak poroča stanje blagajne. Se vname naznanje. Zaključke seje ob 11. uri 15 minut. zvečer.

Mihael Rovanshek, predsednik. Alojz Bavek, zapisnikar.

Kazporka.

Spisal Pavel Bourget.

(Nadaljevanje.)

“Vprašaj, če je voz pripravljen? Čas hiti in sedaj ne smemo zamuditi nobenega trenutka. Treba, da grem k M. de Chambaultu, da ga vidim in da mu vsoto stvar pojasnim. Lucien ga je varal. Ni mogoče, da bi kak oče, in če je tudi tak, kakor Lucienov, dovolil sinu tako poroko! On ne ve, kaj da je na stvari...”

“Ne”, odgovori Darras, “ti ne pojdeš! On ne ve resnice, to je res; toda to ne gre, da bi šla ti k njemu; to moram jaz storiti...”

“Ti!” zakliče žena razburjena.

“Da, jaz”, odgovori mož. “Jaz ne bi mogel prenesti, da bi morala ti zopet videti človeka, ki ti storiš toliko žalega. Tega ne morem dovoliti...”

V teh besedah je čutila žena nekaj ukazujočega in trdega, kakor že večkrat v zadnjih dneh.

“Jaz sem si pridobil pravico”, nadaljeval je Darras, “vsaj že dvajset let skrbin za Luciena, da grem in brani njegovo prihodnost pred komerkoli. Ako je M. de Chambault res bolezen vzbudila misli, ki jih je nama sporočil, tedaj iz tega mojega položaja ga je misel na tega človeka, čegar je bila njegova žena, ko je bila še dekle; o njem si je toliko podob ohranil v svojem spominu in on si je kljub vsemu do Luciena ohranil svoje pravice kot oče. On je poznal Chambaulta samo po fotografiji in zato si je sedaj ustvarjal o njem pravo podobo. Ako se je kdaj bližal tej hiši, se je prestrašil. Potem pa zmaje z ramami, kakor bi se sramoval te nezdruve strahopetnosti. Toda v sreču je rana krvavela naprej, pregloboka je bila, da bi jo bil mogel čas zaceliti. Čutil je, da se mu na novo odpira, ko je stopil z voza pred okni, za katerimi, ako je notar prav vedel, baje umirala rabelj mladosti njegove Gabrielle. Toda vsaj tudi smrt ne zabrani, da je bil on njen prvi mož. Ta neozdravljiva ljubosumnost, zaradi katere je Darras mnogo pretrpel, ga muči tudi sedaj kljub muijim poslom, vendar ga ne zadrži na njegovem potu k hišniku. Z močnim glasom vpraša, če je M. de Chambault doma, kakor da bi prav nič ne vedel o nevarni bolezni, dasi bi bil to lahko spoznal že iz tega, da je bilo pred hišo nastlane polno slame, da niso vozovi preveč ropotali mimo hiše.

“Gospod grof je doma”, odgovori hišnik, “toda gotovo ne bo vsprejel gospoda, ker je že dalje časa bolehen in se mu je to noč silno shujšala bolezen.”

“Vendar moram vseeno v njegovo stanovanje, da govorim s slugo”, reče Darras.

Dejstvo, da tudi hišniku niso dali nobenega navodila, kaže, kako je bilo vse zbegano, kar se rado zgodi, ako se bolniku bolezen nenadoma shujša. Dasi je Darras povzel že iz besedi notarja Mouniera, da je bolniku res ludo, vendar je bil sedaj uverjen, da mu je veliko huje, kakor je on mislil. Ali je še sploh čas, da obišče Chambaulta in ali je bolnik še toliko pri močeh, da bo mogel slediti razgovoru, ki potrebuje jasnega razuma in odločne volje? Temu vprašanju se Darras ni mogel ubraniti, ko zagleda pred seboj vsega zbeganega slugo, ki mu je prišel na njegovo zvonjenje odpret. Tembolj mora pritisnati, ako sploh mogoče, da se prekliče pisano dovoljenje za poroko. Ako je Lucien tudi že dal nabiti pri županskem uradu svoj prvi oklic, kar pa je Darras pozabil poizvedeti, se poroka vendar more vršiti šele čez enajst ali dvajset dni. V tem času pa se očetu bolezen lahko shujša. Darras pomiri služabnika z pombo, da ga je poslal notar M. Mounier zaradi neke zelo važne zadeve, zato sluga vzame njegovo vizitko in jo nese v stanovanje. Pet minut je moral čakati na odgovor in ti trenutki so bili zanj zelo dolgi. Povsod po sobi so se kazala znamenja o značajih in pravnosti onega, od čegar je morda odvisna prihodnost njegove družine, ki pa je že v preteklosti toliko trpela zaradi njega. In vendar je bila to navadna predsoba bogatega sameca, katera je kazala razkošnost človeka, ki je užival življenje, razven kar so zvedeli po drugih; včasih kako besedo od svojega strica, starega generala de Jardes, ki je bil na strani Gabrielle in je tudi z njo občeval, ko se je zopet poročila; ali pa kdaj iz kakega lista, kadar so se ustavili v Nizzi, v Aix-des-Bains. Chambault je podedoval po ne-

žen stricu svoje dedščino, in prvi že docela pogljal in je bil kljub temu, da je bil že blizu 60 let, vendar v Parizu znan kot veseljak. Lucien ga je obiskaval ob novem letu; včasih ga je dobil doma, včasih ne. Vselej pa, ali je videl to žalostno podobo ali ne, je prinesel podrobnejših poročil o njegovem stanovanju, ali je v Parizu ali ga ni, o njegovih neumnostih, ki so bile tem bolj zoperne, kolikor bolj se je staral. Vsaka taka podrobnost je zadela Alberta v srce, kjer nosimo živo podobo svojih sovražnikov; to niso oni sovražniki, proti katerim se nam treba boriti, ki nam skušajo škodovati in jim mi vračamo nemilo za nedrago; no to so oni sovražniki, ki nam provzročajo nezno trpljenje že s tem, da žive, s katerimi pa nismo v nobeni osebni zvezi. Kolikokrat je na priliko, odkar je Chambault stal na trgu Francois I., ukazal Darras vozniku, kadar bi slučajno moral po tej poti, da naj zavije po drugej cesti, dasi je bilo naravno voziti po tej poti. Drugič pa si je očitil, da se v svoji slabosti umika pred to hišo, zato pa je nalašč obrnil v to ulico na mali trg, da si ogleda to hišo s tremi nadstropji in z majhnim ograjenim vrtom. Vhod v hišo je bil iz rue Jean Goujon. Darrasu je bilo znano, da Chambault stanuje v pritličju. Begala in mučila ga je misel na tega človeka, čegar je bila njegova žena, ko je bila še dekle; o njem si je toliko podob ohranil v svojem spominu in on si je kljub vsemu do Luciena ohranil svoje pravice kot oče. On je poznal Chambaulta samo po fotografiji in zato si je sedaj ustvarjal o njem pravo podobo. Ako se je kdaj bližal tej hiši, se je prestrašil. Potem pa zmaje z ramami, kakor bi se sramoval te nezdruve strahopetnosti. Toda v sreču je rana krvavela naprej, pregloboka je bila, da bi jo bil mogel čas zaceliti. Čutil je, da se mu na novo odpira, ko je stopil z voza pred okni, za katerimi, ako je notar prav vedel, baje umirala rabelj mladosti njegove Gabrielle. Toda vsaj tudi smrt ne zabrani, da je bil on njen prvi mož. Ta neozdravljiva ljubosumnost, zaradi katere je Darras mnogo pretrpel, ga muči tudi sedaj kljub muijim poslom, vendar ga ne zadrži na njegovem potu k hišniku. Z močnim glasom vpraša, če je M. de Chambault doma, kakor da bi prav nič ne vedel o nevarni bolezni, dasi bi bil to lahko spoznal že iz tega, da je bilo pred hišo nastlane polno slame, da niso vozovi preveč ropotali mimo hiše.

“Gospod grof je doma”, odgovori hišnik, “toda gotovo ne bo vsprejel gospoda, ker je že dalje časa bolehen in se mu je to noč silno shujšala bolezen.”

“Vendar moram vseeno v njegovo stanovanje, da govorim s slugo”, reče Darras.

Dejstvo, da tudi hišniku niso dali nobenega navodila, kaže, kako je bilo vse zbegano, kar se rado zgodi, ako se bolniku bolezen nenadoma shujša. Dasi je Darras povzel že iz besedi notarja Mouniera, da je bolniku res ludo, vendar je bil sedaj uverjen, da mu je veliko huje, kakor je on mislil. Ali je še sploh čas, da obišče Chambaulta in ali je bolnik še toliko pri močeh, da bo mogel slediti razgovoru, ki potrebuje jasnega razuma in odločne volje? Temu vprašanju se Darras ni mogel ubraniti, ko zagleda pred seboj vsega zbeganega slugo, ki mu je prišel na njegovo zvonjenje odpret. Tembolj mora pritisnati, ako sploh mogoče, da se prekliče pisano dovoljenje za poroko. Ako je Lucien tudi že dal nabiti pri županskem uradu svoj prvi oklic, kar pa je Darras pozabil poizvedeti, se poroka vendar more vršiti šele čez enajst ali dvajset dni. V tem času pa se očetu bolezen lahko shujša. Darras pomiri služabnika z pombo, da ga je poslal notar M. Mounier zaradi neke zelo važne zadeve, zato sluga vzame njegovo vizitko in jo nese v stanovanje. Pet minut je moral čakati na odgovor in ti trenutki so bili zanj zelo dolgi. Povsod po sobi so se kazala znamenja o značajih in pravnosti onega, od čegar je morda odvisna prihodnost njegove družine, ki pa je že v preteklosti toliko trpela zaradi njega. In vendar je bila to navadna predsoba bogatega sameca, katera je kazala razkošnost človeka, ki je užival življenje, razven kar so zvedeli po drugih; včasih kako besedo od svojega strica, starega generala de Jardes, ki je bil na strani Gabrielle in je tudi z njo občeval, ko se je zopet poročila; ali pa kdaj iz kakega lista, kadar so se ustavili v Nizzi, v Aix-des-Bains. Chambault je podedoval po ne-

ževali v nasproti obešenih ogledalih. Po stenah je bilo polno programov za razne sportne in druge slovesnosti, in sicer v tako krasnih okvirjih, kakor da bi ta vabila za razne veselice bogata po slikah predstavljala sploh nekaj spomina vrednega. Angleške slike, predstavljajoče razno sportno tekmovanje, so se vrstile z velikimi fotografijami čudno napravljenih dam, ena je bila celo s podpisom, o katerih značajih pa ne more biti nobenega dvoma. Zbirka lepih pušk je spominjala na lovca, zbirka krasnih palic pa na pustolovec. Na mizi je bilo nagromadenih veliko vizitnic; Darras vzame v roko kar slučajno dve, tri, ena je bila od neke dame s ceste in bilo je zapisano: “Zvečer na večerjo!” Darrasu je bilo znano, kako je M. de Chambault živel, zakaj ga je to reje to napolnilo z ožnostjo, ko je gledal pred seboj te ne ravno posebne delikatne, vendar tudi ne kdove kako razuzdane navade? Vendar za to ni bilo več časa, ko je prišel sluga.

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

“Gospod grof bi rad vsprejel gospoda, pa mu je sedaj zelo slabo, in oseba, ki jo je zdravnik določil, da je pri njem, se je temu odločno uprla.”

= Cenik knjig, =

kateri se dobe v zalogi

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

MOLITVENIKI.
DUŠNA PAŠA, vezana 80c., z zlato obrezo \$1.—
MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obreza 90¢.
POBOŽNI KRISTJAN, fino vezano 85¢.
RAJSKI GLASOVI, z zlato obrezo 40c.
SKRBI ZA DUŠO, zlata obreza fino vez. \$1.20.
SVEI ROZNI VENEC, 50¢.
SVETA URA, vez. 60c., usnje vezana zlata obreza \$1.20.
VRTEC NEBEŠKI, v platno vez. 70¢

POUČNE KNJIGE:
ABECEDNIK NEMŠKI, vezan 25¢.
AHNOV NEMŠKO — ANGLEŠKI, 50¢.
TOLMAČ, 50¢.
ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40¢.
EVANGELIJI, 50¢.
ČETRTO BERILO, 40¢.
GRUNDMISS DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan \$1.25.
HRVATSKO — ANGLEŠKI RAZGOBORI, mali 50c., vel. \$1.00.
KATEKIZEM, veliki 40c.
HITRI RAČUNAR, 40¢.
NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJED. DRŽAV, 5¢.
PRVA NEMŠKA VADNICA, 35¢.
PRVA RAČUNICA, 30c.
ROČNI ANGL.-SLOV. SLOVAR, 30¢.
SLOVAR SLOV. NEMŠKI (Janežič-Bartel) nova izdaja, \$3.00.
SLOVAR NEMŠKO SLOV., nova izdaja \$3.00.
SLOVARČEK PRIUČITI SE NEMŠČINE BREZ UČITELJA, 40¢.
ZGODBE SVETEGA PISMA STARE IN NOVE ZAVEZE, 50¢.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:
ANDREJ HOFER, 20¢.
AVE MARIJA, 20¢.
AVSTR. EKSPEDICIJA, 20¢.
AVSTR. JUNAKI, vez. 90¢, broširan 70¢.
BARON RAUBER, 20 c.
BARON TRENK, 20¢.
BELGRAJSKI BISER, 15¢.
BENEŠKA VEDEŽVALKA, 20¢.
BERAČEVE SKRIVNOSTI, \$6.
BOJ ZA PRAVICO 40
BOŽIČNI DAROVI, 15¢.
BUCEK V STRAHU, 20¢.
BURSKA VOJSKO 30¢.
ČAR IN TESAR, 20¢.
ČERKVICNA NA SKALI, 15¢.
CESAR FRAN JOSIP, 20¢.
CIGANOVA OSVETA, 20¢.
CIGANSKA SIROTA 100 zvez., \$5.00.
CVETINA BELOGRAJSKA, 40¢.
CVETKE, 20¢.
ČAS JE ZLATO 25¢.
DAMA S KAMELJAMI, fino vez. \$1.20.
DARINKA, MALA ČRNOGORKA, 20¢.
DETELJICA, ŽIVLJENJE TREH KRANJSKIH BRATOV, 20¢.
DEVICA ORLEANSKA, 30¢.
DOMA IN NA TUJEM, 20¢.
DVE POVESTI, 20¢.
ELIZABETA, 30¢.
LETO MED INDIJANCI, 20¢.
ERAZEM PREDJAMSKI, 15¢.
ERIE, 20¢.
EVSTAHIJA, 15¢

FABIOLA, 60¢.
FRA DIAVOLO, 30¢.
FRIDERIK BARAGA 40¢.
GENERAL LAVDON, 25¢.
GEORGE STEPHENSON

A.: "Castitam, dragi prijatelj, danes je najsrečnejši dan tvoje življenja!"
 B.: "Toda prosim te, poroka je še le jutri!"
 A.: "O, saj vem, moj dragi, saj vem!"

Sigurno mesto.

Vdova joče na grobu svojega moža. Končno obrise se in vzdihne: "Sedaj vsaj vem, kje si ponoči!"

Aristokrat.

"V splošnem namam, ničesar proti delu, samo jaz nisem za to!"

Sumnja.

Tašča (katero je povozil nek avtomobil): "Gospod sofer, koliko vam je pa dal moj zeti?"

Diplomat.

"Kaj pa je pravzaprav to, ljudsko pravo?"
 "...Ljudsko pravo?... Him... to je nekaj, na kar se ni treba ozirati, ako ima vlada močno vojno silo!"

Težak poklic.

Zdravnik se nahaja vedno v sitnem položaju: ali nima kaj jesti, ali pa nima časa jesti!

NA ZABAVI.

"Prosim, gospica, ali vas smem pozneje povabiti na ples?"
 "Gospod, moj oče je bil governer!"
 "O, to nič ne de. Tudi moja sestra je bila guvernantka, pa pleše, da se vse kadi!"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Postopačev račun.

Prvi postopač: "Da te je prašičja gnjat preživljala tri tedne in štiri dni, kakor trdiš, vendar ne more biti res."
 Drugi postopač: "O pač. Štiri dni sem se preživljal z njo, tri tedne mi pa ni bilo treba skrbeti za hrano, ker sem bil toliko časa zaprt radi tatvine."

Novo upanje.

"Kolikor mi je znano, se nahaja vaš bogati stric še v najlepši možiki dobi. Torej lahko še dolgo čakate, predno kaj podedujete od njega!"
 "Nasprotno — včeraj si je kupil avtomobil!"

Dvojna smola.

Pobegli blagajnik je bil tako zmešan, da je vzel v naglici mesto vrednostnih papirjev le svojo ženo seboj.

Vrhunec bahaštva.

Uslužbenec (prihiti v šefovo pisarno): "Gospod šef, glavni dobitki ste zadeli!"
 Šef: "Ne motite me vendar s takimi malenkostmi! Mislite, da nimam drugega posla, kakor zavedati prve dobitke!?"

Nepremišljeno.

Prvi knjigovodja (gospodarju): "Gospod šef, soproga vas čaka zgoraj, da vas poljubi za slovo!"
 Gospodar (jezno): "Sedaj, ko nimam časa! — Hudiča vendar, zakaj imam pa vas!?"

Njegovo mnenje.

Gospod (gospodični pri vходу v dvorano ženskega društva): "Ali je moja nevesta mogoče v bralni sobi, gospica?"
 Gospica: "Kako pa izgleda, prosim?"
 Gospod: "O, nebeško!"

Dvoumno.

Trgovca z vinom: "No, kako se vam je dopadlo vino, katero sem vam poslal zadnjič za poskušajo?"
 "Prav dobro; po vsakem požirku se mi je nabrala v ustih voda."

V malem gledališču.

Ravnatelj: "Tako številni obisk je vendar nekaj lepega! Prvič pride mnogo denarja v blagajno, drugič si pa zmečkajo drug drugemu gnila jajca!"

Pravočasno.

A.: "Ali je vaša mlajša hčer tudi taka sufragetka, kakor je starejša?"
 Mati: "Ne, pravočasno se je že omožila."

Šočitje.

Prijatelj: "Torej od včeraj že nisi nič jedel, ubogi revež! Žalostno, žalostno... toda pomagati ti ne morem... sam nimam nič... pa z bogom, dober tek!"

Zavrnitev.

Oče: "Toliko vam pa povem, da je moja hčerka zelo svojevoljna!"
 Snubec: "Tem boljše, potem lahko vsaj obdržim svojo voljo zase!"

Pomirljivo.

Možeca se hčer: "Oče, kaj pa, ako bi izvedel moj ženin resnico o tebi in tvojem premoženju? Gotovo razdre zaroko —"
 Oče: "Nič se ne boj, kajti nje-ga vržejo povsodi vun!"

V PRVEM STRAHU.

Soproga (preseneteč moža): "Janez — kaj vidim — kuharico poljubljaj!"
 Soproj: "O vruga, saj je res kuharica, pa sem mislil, da je hišinja!"

Prva pomoč.

Slušateljca medicince so vprašali pri izpitu: "Kaj napravite, ako vrže koga vsled eksplozije v zrak?"
 "Počakam, dokler ne pade dol," je odgovoril nadebudni dijak.

Napačno je razumel.

Prvi kmet: "Kam pa pelješ bika, Miha?"
 Drugi kmet: "V mesto na vseučilišče."
 Prvi kmet: "Oho, zakaj pa?"
 Drugi kmet: "Veš, sina bi dal rad študirati, pa je djak učitelj, da bi prišlo veliko cenejše, ako pošljem bika na vseučilišče!"

Temeljito je nasledil.

Soproga: "Lopov! Pokaži mi pismo!"
 Soproj: "Katero pismo?"
 Soproga: "Ki ga držiš v roki. Po pisavi spoznam, da ga je pisala ženska, in prebledel si, ko si ga videl."
 Soproj: "Da, tukaj je. In sicer je račun tvoje šivilje!"

Razlika.

Domača hči: "Dve leti sem bila v kuhinjski šoli — pa ne bi znala kuhati!"
 Kuharica: "Tega vam ne oporekam, gospodična, toda razlika je ta, da veste vi, kako se naj kaj skuha, jaz pa znam kuhati!"

Šilo za ognjilo.

Pride deček v pekarijo, da kupi kruha. Ko opazi, da je kruh zelo majhen, opozori peka, da ne odgovarja običajni teži. "To je vseeno, boš lažje nosil," ga zavrne pek. "Pa naj bo," reče deček, vrže nekaj novcev na mizo in zbeži. "Hej, fante!" kliče za njim pek, "to ni dovolj!" — "Je vseeno," se odreže deček, "bodete pa lažje presteli."

Dober odgovor.

"Povejte mi, gospod Lipar, zakaj je pravzaprav vaš nos tako rdeč?"
 "To vam takoj poveim, gospod Zelnikar; zari iz ponosa, ker se ne vtika v stvari, ki ga nič ne brigajo!"

Milka: "Ali je res, da se je zaročila prijateljica Angela?"
 Jelica: "Da, in niti oprostila se ni zato pri nas!"

Širok klobuk.

Ona: "Vidiš, pod klobukom sva varna tudi pred nesramnimi pogledi zrakoplovcev!"

A tako.

Gospa: "Gospod doktor, kaj pa je to, da moj mož ponoči v sanjah vedno govori!"
 Zdravnik: "To je zelo enostavno; pustite mu do besede podnevi, pa ne bo govoril ponoči!"

Pred mirovnim sodnikom.

"Vaš sošed vam je torej rekel, da ste temperenik, in zato se čutite užajnega?"
 "Seveda. Da casih rad nekoliko več pijem, kakor je potrebno, priznam, — zato pa še vedno ne dovolim, da bi me kdo zmerjal s temperenikom!"

Slab poklon.

Gizdalin: "Oprostite, milostiva, da sem šel prej mimo vas, ne da bi pozdravil; toda danes ste tako mična, da vas res nisem spoznal!"

Ugodna prilika.

Gospodar: "Suknja, katero nosite, gospod Travers, izgleda pa že zelo stara."
 Travers: "Res je. Nabavil sem si jo, ko ste mi zadnjič povišali plačo!"

Raztreseni oči.

Mali Mihec: "Oče, danes smo se učili v šoli: 'Ne bodi nezvest! Kaj pa naj to pomeni?'"
 Oče: "Pusti me sedaj v miru! Vprašaj mamo, ta ima več časa."

OLAJŠEVALNA OKOLNOST.

Sodnik: "Ali priznate, da ste vrgli povodom štrajkarskih nemirov evcelični lonce redarju Malnerju v glavo?"
 Obtožene: "Da! Pa samo iz tega vzroka, ker sem vedel, da je gospod stražmošter velik prijatelj evcelič!"

To ali ono.

Bogat bankir (mlademu služboiskalcu): "Ako hočete dobiti pri meni službo blagajnika, morate položiti \$2000 varševine, ali se pa poročiti z mojo starejšo hčerko Miljo!"

Vzrok.

Mrs. Naybor: "Kakor vidim, ste nekoliko hripavi, draga."
 Mrs. Lushman: "Well, moj mož je prišel prošlo noč precej pozno domov."

Še hujš.

"Oni preklicani človek me je oropal za mojo srčo!"
 "Tako! Ali ti je odpeljal ženo?"
 "To ne, pač pa našo kuharico!"

Praktičen umetnik.

A.: "Kako to, da slikate zadnje čase vedno le nage ženske?"
 B.: "Zato, ker je meso od dne do dne dražje!"

Izjema.

Mlada vdova: "Žal mi je, da vas ne morem uslišati. Nikdar več se ne poročim. V človeštvo nimam več zaupanja!"
 Oboževalec: "Toda milostiva, ali prištevate tudi mene človeštvu!"

Jugoslavanska Katol. Jednota.

Ustanovljena dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Prisednik: IVAN GERM, 521 Center St. Braddock, Pa.
Podprisednik: IVAN PRIMOŽIČ, Ely, Minn., Box 611.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomožni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha Neb., 1234 So. 15th St.
Blaginik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105.
Zaupnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 9483 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN F. IVEK, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 583.
MIHAEL KLOBUČAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 128.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 718.
MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Keller Ave.

Jednotno glasilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljave pa na glavnega blaginika Jednote.

Sv. Jožef št. 30 v Chisholm, Minn.
Dne 13. novembra 1911.
Društvo šteje 89 članov in 7 članic.

Umri:
Jožef Apič, roj. 1871., cert. št. 7721 zavar. za \$1000, raz. V. umrl dne 13. okt. 1911. k Jednoti je pristopil dne 20. nov. 1907. Vzrok smrti je sumljivo zastupljenje, resnica še ni dogmata. Društvo šteje 223 članov.

Novo društvo.
Društvo sv. Martina v Butte, Mont. sprejeto v Jednoto dne 5. novembra 1911. pod številko 105.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

K poštni tativni med Novem mestom in Metliko se še poroča, da je postiljon Ivan Dergane, o katerem smo poročali, da je bil v Metliki aretiran, ušel in ga baje še kljub intenzivnemu zasledovanju niso dobili.
Napredna zmaga v Sorici. V Sorici so po ljutem boju zmagali pri občinskih volitvah napredni kmetje. Naprednjaki imajo 12 občinskih odbornikov, klerikalci pa 6. Ta občina je bila seveda dosežaj v klerikalnih rokah. Na Gorenjskem se torej na vseh koncih in krajih dani.

Poskušeni samomor. Ko je dne 4. t. m. zjutraj peljal paznik Ivan Leben po Marijinem trgu v Ljubljani oddelek prisiljenec na delo, skoči 52letni Jožef Kriegl iz vrste ter se vrže pred prihajajoči električni voz, za namenom, da bi bil povožen. Paznik je to še pravočasno zazpal in ga potegnil s proge. Kriegl je to storil vsled delomrznje.

Arrestaciji. Dne 4. t. m. je na južnem kolodvoru v Ljubljani službojuči nadstraznik Kržan aretiral krojača Jožefa Mikšusa iz Stubice na Hrvaškem, ker je sumljiv, da je izvršil in kupeju med vožnjo neko žepno tativno. — Tudi slaboglasni Lovro Muha, rodom iz Zaklanca pri Horjulu je bil prijet, ker ima za Ljubljano prepovedan povratek, vrhu tega je pa še na sumu tativne nekega suk-njča.

Z obrestmi mu je vrnil. Dne 25. oktobra t. l. sta bila vsak v drugi gostilni na Uršnih selih Tine Klobučar in Jože Vidmar. Ko se srečata na cesti, jima kar ni dala žilica, da bi šla drug mimo drugega. Začela sta se zbadati in sta se nazadnje spopadla. Klobučar je parkrat odtisnil svojo pest na Vidmarjev obrazu in mu razrezal tudi klobuk. To je bilo pa Vidmarju preveč. Zagrabil je svoj odprti nož in sunil Klobučarja v pleče tako, da je moral iti Klobučar takoj v bolnico.

Velika poročna obravnava se začne dne 27. novembra v Zagrebu, in sicer proti 24 kmetom, ki so obdolženi, da so umorili rko-delskega pomočnika Souchaneka na polju pri Ribniku na kranjsko-hrvaški meji. Takrat je gorelo na vse kraji, vsled česar so bili kmetje zelo vznemirjeni. Nekega dne so dobili na polju Souchaneka, ki so ga ineli za požigalca. Najprvo so ga na vse močogče načine mučili, potem pa sežgali. Državni pravdnik je obtožil vseh 24 kmetov umora in zahteva za vse v zmislu zakona smrtno kazen.
Novoročna na Dolenskem. Dne 30. oktobra so bili pripeljali v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji trije ponesrečeni. Jože Zupančič, posestnik v Hmelčiču je padel na lov z nabasno puško, ki se je med padcem sprožila in

gočni Zirngast, ljubljenee Schulverein, agitator prve vrste, oče importiranih mečanskih nezakonskih otrok — on je izstopil iz šulvereina. — To pa je prišlo tako. "Schulverein" je hotel nastaviti sedanjega provizoričnega nadučitelja Otona Floerija definitivno. Poprej pa je vprašal za mnenje predsednika šolskega odbora, dr. Zirngasta, in to "strogo zaupno". Ta se je nekaj časa poprej sporekel s Floerijem in je radi tega seve — odsvetoval. Navedel je med drugim, da dela Floeri nemškemu življu in kulturi sramoto. Vodstvo "Schulvereina" ni imelo nujnejšega posla, kakor poslati Floeriju prepis tega "zaupnega mnenja." Posledica tega je bila, da je vložil Oto Floeri proti Zirngastu tožbo radi razžaljenja časti. Pri glavni razpravi je hotel dr. Zirngast nastopiti za svoje trditve obsežen dokaz resnice. V potrditev svojega naziranja je navedel, da je bil ravno Oto Floeri oni, ki je bil v zvezi z metanjem kamenja proti oknom tamošnje sloven. šole. Tega dokaza se je c. kr. rezervni častnik Oton Floeri tako ustrašil, da je brezpogojno sramotno umaknil svojo tožbo. To je tisti rezervni častnik, ki je spravil c. kr. rezervnega poročnika gosp. Franceta Krombergerja pred ofi-cirski častni sod, ker je prisel v družbi Slovencev protestirat proti ustanovitvi javne nemške šole.

POZOR! Ženska slannikarska sezona. Zasluzek od \$30 do \$50 na teden, ki zna šivati na električni stroj. Pismeno garantiramo, da vas zamoremo naučiti to obrt za malo plačo. — Parisian Hat Mfg. Co., 204 E. 6. St., New York. (6-28-11)

POTREBUJEM
30 moš za delati drva. Plača je po \$125 od klaftra. Na spomlad potrebovalo se bode delavec za beliti hlode. Dela je tu za več let. Za natančna pojasnila obrnite se na:
Anthony Basnick,
Box 350, Hall Ave., St. Mary's, (15-18-11) Pa.

PRODA SE
iz proste roke HIŠA moderno izdelana in davka prostja 10 let na VRHNIKI (Kranjsko) za 6000 kron. Polovica svote ostane lahko vknjižena proti 4 1/2% obresti. Pojasnila daje
Josip Miletič,
Vrhniko. (10-18-11)

Isčem svojega prijatelja IVANA GASPARIČ, s kojim sva bila skupaj meseca avgusta v West Virginiji, "Four State". Od tam je šel 26. avgusta, toda ne vem, kam. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi javi, za kar bodem zelo hvaležen, ali se naj pa sam oglasi. — Jacob Stančič, P. O. Box 272, Greenwood, Ark. (17-18-11)

POZOR!
Ljubezen in maščevanje, 102 zvezka \$5.00.
Ciganska sirota 100 zv. \$5.00.
Strah na Sokolovem 100 zv. \$5.00.
Grofica beračica \$4.00.
Beračeve skrivnosti \$6.00.
Tisoč in ena noč \$6.00.
To so izvanredno nizke cene; poština uračunjena. Naročila s denarjem pošljite na:
GLAS NARODA,
82 Cortlandt St., New York City.

GAZHALVA IN PRIPOROČILO.
Podpisani se s tem javno zahvaljujem g. Matiji Skanderju, slovenskemu javnemu notarju v Pittsburghu, Pa., 5241 Butler Street, na tem, da je za mene iztirjal od Coal Co. v Courtney, Pa., odškodnino za poškodbo na fevi roki, katero nisem pričakoval in katero še sam avstro-ogrski konzulat in njegovi odvetniki niso mogli iztirjati. Zatorej se najiskrenejše zahvaljujem našemu slovenskemu notarju Skanderju, ter ga za slične in v obče za vse notarske stvari našim rojakom najtopleje priporočam.
John Svetlin,
4827 Blackberry Alley,
(16-18-11) Pittsburgh, Pa.

NAZNANILO.
Rojakom v državi Ohio naznamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

PRIMORSKO.
Ponočna rabuka. Dne 27. okt. ponoči je prišlo na pomolu Sv. Carla v Trstu do prepira med dvema gospodoma, ki sta imela v družbi neko gospodično, in uradnikom mestnega stavbnega urada F. Fonda, ki se je bil prisedel v odsotnosti enega gospodov k gospodični. Med preprirom je vrgel eden spremljevalcev gospodične, Artur Langenhan iz Gothe na Nemškem, Fondo tako silno na tla, da si je ta pretresel možgane. Tudi Langenhan je odnesel bodljaj z nožem v glavo. Obvezali so ga na rešilni postaji in obržali v zaporu.
Nevaren junak. 3. t. m. je šel v Trstu po Aquedotto 21letni Ivan Hafner v družbi svojih staršev. Naenkrat je počil strel iz samokresa in Hafnerja je zadela kroglja v nos in mu razdrola nosno kost. O neznanem strelec niso mogli dobiti nobenega sledu.
Nezgodna ali samomor dijaka. 3. t. m. so našli v Trstu v svojem stanovanju ustreljenega 17letnega dijaka v 7. gimnazijskem razredu Rudolfa Scoropa. Scoropa je imel prestreljeno glavo, poleg njega je ležal samokres. Ker ni imel Scoropa za samomor nikakega povičja, dvomijo, da bi se bil sam ustrelil, marveč se mu je samokres izprožil brzokone le vsled neprevidnosti.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJČISTEJI DNEVNIK.

Pot k zdravlju, moči in kreposti.

ŽELODČNE BOLEZNI

Revmatizem

ledvice, jetra in mehurne bolezni, izguba moške kreposti, nervoznost, gubitek življanskega soka, sifilis ali zastupljena kri, nalezna ali podedovana, mptenost, triper, nočni gubitek, atrofija, striktura, varicocele in vse druge moške spolne bolezni se zamorejo temeljito zdraviti doma. Ta brezplačna knjižica govori o teh boleznih. Pove vam zakaj trpite in kako lahko ozaravite. Ako ste se že naveličali, trošiti denar, ne da bi dosegli trajno zdravlje, pišite še danes po to dragoceno knjižico.

50.000 KNJIŽIC ZASTONJ

Vsaka Knjižica je Vredna \$10 Bolnemu Človeku.

Tisoče moš je že zadobilo perfektno zdravlje, moč in krepost s pomočjo te knjižice. Zaloga znanosti je: vsebuje ravno tiste stvari, katere bi morali znati vsak moš, mlad ali star, oženjen ali samec, bogat ali revčen. Ako ste bolni in nezmožni za delo, ta knjižica je za vas vredna stotine dolarjev.

To knjižico je spisal star zdravnik, kateri je leta in leta zdravil specijelno samo moške spolne bolezni. Zdravil je več kot 25.000 moš. Pomislite kaj tolika izkušnja pomeni. Ako ste nezadovoljni in ne morete delati ter uživati življenja; ako hočete hitro in korenito ozdraviti; ako hočete imeti bogato, čisto kri v svojih žilah; ako hočete biti močan in živahen moš; ako hočete močno telo, jasno misel in trajne živce, izpolnite še danes kupon spodaj in pošljite ga nam.

Kupon za Brezplačno Knjižico.

Zapišite vaše ime in naslov, izrežite in pošljite še danes. Pišite razločno.
DR. JOS. LISTER & CO., Aus. 500, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.
Gospodje:—Jaz trpim vsled bolezni, zato prosim, pošljite mi vašo brezplačno knjižico za moje, poštnine prosto.

Ime.....
Ulica in št. ali Box.....
Mesto..... Država.....

Ali že veste,

da smo izdali ravnokar nov, lep in zelo obširen, ilustriran slovenski cenik ur, veržic, družstvenih prstanov, zlatnine in srebrnine sploh, gramofonov in slovenskih plošč, pušk, revolverjev, koles, peči, živalnih strojev, daljnogledov, semen itd. Pišite takoj po cenik, katerega vam pošljemo zastonj in poštine prosto! Podpirajte edino narodno podjetje te vrste in prepričali se bode te poštini in točni poštežbi.

A. J. TERBOVEC & CO.
(nasl. Dergance, Widetich & Co.)
1692 Arapahoe St., Denver, Colo.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.
ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE; POTREBSCINE
ZA DRUSTVA IN JEDNOTE!
Delo prve vrste. Cene nizke.

F. KRŽE CO.
3616 S. LAWDALE AVE., CHICAGO ILL.
SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

Splošno zahtevanje.

Jako malo je zdravil na svetu, ki se jih splošno zahteva, v vsaki letni dobi, v vsakem delu zemlje in od vsih slojev ljudstva. Najbolj znano od takih zdravil je

TRINERJEVO AMERIŠKO ELIXIR GRENKO VINO.

Vzrok tega splošnega zahtevanja je ta, da je to zdravilo velike pomoči v tako raznih bolestitih človeškega telesa. Ker je sestavljeno iz popolno čistega rudečega vina in izbranih zdravilnih zelišč, je namenjeno da zdravi in okrepuje bolne prebavne organe. To olajša

BOLEČINE V ŽELODCU,
NEUGODNOST PO JEDI,
KOLCANJE,
VETROVE, — KOLIKO,
NEPREBAVNOST,
ZAPRTJE,
NERVOZNOST,
IZGUBO TEKA,
SLABOST,

in povspesuje prebavljanje. To je prave vrednosti v vseh takih boleznih, ko se opazi, da telo stalno slabi in da je kri slaba. Rabi naj se pri vseh boleznih želodeca, jeter, čreves in krvi.

V lekarnah. **Zavrni cenene, nekoristne ponaredbe.**

JOSEPH TRINER,
Importer & Exporter
1333--1339 SO. ASHLAND AVE., CHICAGO, ILL.

ANDREJ BOMBACH,
kateri je od nas pooblaščen pobirati naročnino za Glas Naroda in izdavatvi pravoveljavna potrdila, ter ga rojakom toplo priporočamo.
S spoštovanjem
Upravištvo Glas Naroda,
Cena vožnja.
Novi krasni parnik francoske proge
"ROCHAMBEAU"
odpluje dne 25. novembra 1911.
Cene:
do Havre samo... \$30.00,
Ljubljane... 40.00,
Beke... 40.15,
Zagreb... 40.35.
Vožnje listke prodaja in vsa potrebna pojasnila daje tvrdka:
FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York City.

OLD SUREHAND.

Potni roman. Spisal Karol May. — Poslovenil za "Gl. Naroda" B. P. Lakner.

TRETJA KNJIGA.

(Dalje.)

Ko se je bližala moja straža koncu, sem skrbel za premenitev straže, ter potem vzbudil Apanačo, ki mi je moral slediti. Truden sem bil, zelo truden; kljub temu sem še dolgo razmotrival Old Surehandovo skrivnost, in še ko sem spal, sem mislil na grob v pogorju, in čul sem ob njem tožiti nek ženski glas za svojim vava Derriekom. Tudi sanjal sem o tem grobu, ob katerem so se gibale boreče se osebe, toda, ko sem se zjutraj vzbudil, se nisem mogel nobene od njih domisliti.

ČETIRTO POGAVLJE. Devils-head.

Sedaj smo se nahajali visoko gori v Rocky Mountains, in smo jezdili ob vzhodni strani Pah-sawere-payew naprej. Razgled, ki se nam je nudil, je bil naravnost veličasten. Ob straneh so kipele mogočne, granitne stene proti nebu, in ako smo pogledali nazaj, je bilo videti na severu prerijo kakor neskončno morje, globoko pod nami. Potoki so šumeli okoli nas kakor tekoče srebro; rastlinje je bilo kaj bogato in raznovrstno. In med vso to krasoto smo jezdili navzgor. Naš današnji cilj je bil Pahsawere, ono na samem se nahajajoče, svetlo zeleno jezero, o katerem pripovedujejo indijanske bajke toli čudovitega. Tam smo nameravali nočiti, in odjezditi drugo jutro v Park San Louis, kjer sem pričakoval rešitev mnogo unganj.

Zjutraj po opisanih dogodkih v Medvedji dolini smo izpustili Capote-Utah Indijance, kakor smo obljubili. Ker smo imeli sedaj Old Surehanda, ni bilo več vzroka, da bi se požurili, in zato smo pustili oditi rdečkožeze pred nami; vedno je namreč boljše, imeti sovražnika pred seboj, kakor pa za hrbtom.

In sovražniki so bili, dasi niso mogli reči, da bi slabo postopali z njimi. Nobenemu nismo skrivili lasa in jih tudi nismo žalili z besedami. Kljub temu je rekel glavcar, ko smo ga zjutraj izpustili: "Old Surehand je rekel večeraj zvečer, da pravzaprav še ni pobotan z nami; napačno se je izrazil, kajti mi imamo še obračun z njim. Usmrtil je dva vojnika."

"Zato vam je prinesel kože," je odgovoril Winnetou.

"Teh nismo dobili!"

"Vzemite jih!"

"Sedaj, ko ste odrezali ušesa in kremplje? Ne! In tudi, če bi jih dobili, bi mu podarili samo življenje, ne pa prostosti. Moramo ga imeti!"

"Ali bi ga usmrtili, če bi ga dobili?"

"Da, ker odkupnine za njegovo življenje, kož, nismo dobili. Med nami je zopet kri! zahtevali bodemo njegovo."

"Uf! Old Shatterhand in Winnetou sta bila vedno prijatelja vseh rdečih mož; nič vam nismo napravili, razun, da ste bili naši ujetniki, in hočemo kaditi z vami pipo miru, predno se ločimo."

"Vašega kalumeta nočemo videti!"

"Potem hočete biti tudi naši sovražniki, ne samo Old Surehandovi?"

"Da."

"Brez vsakega vzroka?!"

"Ali glavcar Apanačev res misli, da nimamo nobenega vzroka? Ali nas ni ujel in nas pustil zvezati, ne da bi mu kaj napravili?"

"Tega ne morete imenovati ujetništvo. Povezali smo vas za čez noč v naše varstvo, in smo vas sedaj izpustili."

"Ujetniki smo bili kljub temu! Med nami in vami obstoji sovražstvo!"

"Tuzaga Sarič, glavcar Capote-Utov naj dela po svoji volji. Winnetov, glavcar Apanačev, ne vsiljuje nikomur svojega prijateljstva, ker ni njegova navada, da bi se bal sovražnikov. Sedaj smete odjezditi!"

"Da le naj odjezdijo, osli neumni!" je rekel Hamerdull. "Za njih prijateljstvo se itak zahvaljujem, ker ima oni, ki komu ponudi prijateljstvo, navadno nakano, ga potem naprositi za posojilo. Tako se je še vedno godilo. Ali ni res, Pitt Holbers, stari medved?"

"Ne!" je odgovoril dolgin.

"Kaj? Ze zopet mi ne daš prav?"

"Ne."

"Ali poznate koga, ki bi se drugače zadržal?"

"Da."

"Kdo je to?"

"Jaz sam."

"Da, res je! Ti si pa tudi edini med vsemi, ki ne izrablja prijateljstva!"

Stari, debeli šaljivec je imel prav. O tem sem se že večkrat sam prepričal, seveda samo med "bledolčniki". Kolikokrat me je že kdo nagovoril z besedo prijatelj, kateri je potem takoj sledila prošnja. Indijance pa ne napravi kaj takega.

Rdečkožezi so se torej odpravili. Pravzaprav je bilo zelo škoda za lepe kože, katere smo morali pustiti; toda seboj jih nismo mogli vzeti, in ker nismo vedeli, po kateri poti se vrnemo, bi bilo zastojno delo, jih pripraviti in zagrebsti, da bi jih vzeli pozneje.

Indijancec nismo takoj sledili, ker bi bila to napaka, ampak smo čakali do poldne, da so bili že precej pred nami. Potem smo se prepričali, da so se zelo požurili in se držali iste smeri, v kateri smo morali iti tudi mi. To ni bilo dobro znamenje za nas.

"Ali menite, da se nameravajo nad nami maščevati, Mr. Shatterhand?" me je vprašal Apanača.

"Mislim, da," sem odgovoril.

"Potem ne smejo ostati pred nami, ampak nam morajo slediti!"

"Tako tudi storijo. Stavim, da se poslužijo prve prilike, izbrisati sled."

Res se nisem motil. V naslednji noči je nastala nevihta, ki je trajala do jutra, in ko smo potem iskali sled Utov, je ni bilo več najti ker jo je izbrisal dež.

Old Surehand je bil tekom naslednjih dni zelo molčeč, in se je posebno meni odtegoval, dasi ne na neprijazen način. Slutil sem, da premišljuje, ali mi naj razkrije svojo skrivnost, ali pa naj molči. Ničesar nisem hotel storiti, da bi obrnil zmago tega boja na to ali drugo stran. Končno sem opazil, da je zmagal glas molka. Vendar je pa mišlil, da mora napraviti radi najinega zadnjega pogovora kako opazko. Prijazil je k meni in rekel:

"Ali sem vas pri najinemu pogovoru v Parku razžalil, Mr. Shatterhand?"

"Ne, Mr. Surehand," sem odgovoril.

"Mislim, da sem bil nekoliko osoren?"

"Ne. Kdor je utrujen, ne more veliko izbirati besed."

"Tako je. Naenkrat sem postal zelo truden. Toda, prsim, ali se še spominjate pogovora v Llano estacado?"

"Da."

"Z Old Wabblejem ste govorili o bogu in veri?"

"Da."

"Ali ste tudi danes še istega mnenja, kakor takrat?"

"Seveda!"

"Torej res verujete, da je bog?"

"Ne verujem samo, ampak sem tudi prepričan o tem."

"Potemtakem gotovo mislite, da je vsak človek neumen, ki ne veruje v boga?"

"Neumen! Kako bi mogel kaj takega misliti! Na tisoče in tisoče ljudij je, ki ne verujejo v boga, a s katerimi se z ozirom na znanost in

vedo ne morem niti z daleč primerjati. In potem je zopet dobili ljudij, ki verujejo v boga, pa niso posebne pameti. Sicer poznamo res tudi neko — kako se naj izrazim — versko modrost, toda te niste menili."

"No, potem povejte kako drugo besedo, s katero označujete ljudi, ki ne verjamejo, da je bog!"

"Nobene vam ne morem povedati."

"Zakaj ne?"

"Ali vam zadostuje beseda neveren?"

"Ne."

"Druga pa ne poznam. Sicer pa prav dobro vem, kaj menite; toda mnogo nagibov je, ki napravijo človeka nevernega. Eden je ravno-dušen, drugi prelen, tretji preponosen, da bi iskal boga; četrti hoče biti sam svoj gospod, nad katerim ni gospodarja; peti misli samo nase, šesti samo na mogočnost denarja, sedmi na veliki nič; osmi na naravo; deveti, deseti in vsi nadaljni pa vsak iz svojega vzroka. Ne zljubi se mi, in tudi nimam pravice, da bi jih sodil. Jaz imam svojega boga, v katerega verujem."

"Ali se morete domisliti na vse, kar smo takrat govorili?"

"Da."

(Dalje prihodnje.)

NA PRODAJ.

Lepo urejena hiša v dobrem stanju in na lepem prostoru v Oreheku pri Postojni je na prodaj. Hiša je 22 metrov dolga in 9 metrov široka, ter ima 2 sobi, kuhinjo in klet. Pri hiši je lep vrt, zasajen s sadnim drevjem, ter 4 njive in gmajna po četrtini. Poleg tega je še ena zapuščina, katera donša na leto obresti od 400 kron naprej.

Kdor želi natančnejše podrobnosti, naj se obrne pisмено na lastnika:

Anthony Kenič, Hackett, Pa. P. O. Box 123, (17-21—11)

NAZNANILO.

Društvo "Jugoslovan" št. 104 J. S. K. J. v Chicago, Ill., priredi svojo prvo

VELIKO PLESNO VESELICO v sredo dne 29. nov. t. l. v "Narodni dvorani" na Center Ave. in 18. ulici. Pričetek točno ob 8. uri zvečer.

Tem potom vjudno vabimo vsa društva ter posamezne rojake in rojakinje iz Chicago, Ill., in okolice, da se te naše prve veselice mnogobrojno udeležiti blagovolijo. Naše društvo je še mlado in potrebuje pomoči.

Vstopnina za moške 25c, za ženske 15c in dame v spremlstvu proste vstopnine.

Za dober prigrizek in najboljšo zabavo skrbel bode veselčni odbor.

Za obilen poset se priporoča za odbor Ivan Lukežič.

Iščem svojega prijatelja FILIPA ANŽLAHAR, doma je iz Ravenna. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj mi ga naznani, ali naj se pa sam javi, ker jaz imam nek naslov, ki ga on želi dobiti. — Aloysius Knaus, Land Spur, P. O. Eben Junction, Mich. (17-18—11)

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče

PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI HOTEL

AUGUST BAUH, 145 Washington St., New York Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

NAZNANILO.

Rojakom Slovincem in Hrvatom kateri potujejo čez Duluth, Minn., priporočamo našega zastopnika g.

JOSIP ŠCHARABON-a, 415 W. Michigan St. Duluth, Minn., kateri ima svoj

SALOON

prav blizu kolodvora. Vsak rojak je pri njemu najbolje postrežen

Zastopa nas v vseh poslih. Toraj pazite, da se ne vsedete na lim lakavim besedam ničvadnastev, katerih Duluth ne zna.

"Nobeno drugo mazilo ni tako izdatno za ranitve, otrplost, hromoto, oteklino, bol v hrbtu in revmatizem, kakor Severovo Gothardsko olje," piše ga. Ana Petersen, San Pierre, Ind. — "Vsem družinam bi svetovala, imeti to mazilo vedno pri roki."

Zavarovanje proti bolečini.

Kadarkoli trpite vsled revmatskih bolečin, nevralgije, ranitve, otrplega vrata, otrplih sklepov in mišic, hromote, oteklin, bolečin v prsih, hrbtu ali bokih, izvijanja, ran, oprask ali katerekoli bolesti in neprilike, da je potrebno krajevno zdravljenje, tedaj vam nje ne, danese tako hitre in varne olajšbe kakor

SEVEROVO GODHARDSKO OLJE (GOTIARD OIL.)

Kupite si ga steklenico danes! Prepričajte se o njegovih izvrstnih, bolečino tešilih svojstvih in nikdar ne boste želeli biti brez njega.

"Kašelji je nehal".

Steklenica tega mazila doma pomenja zavarovanje proti bolečini. Cena 50c.

"Petnajst kapljic".

"Dihanje je sedaj lahko." — "Hripavost je izginila." — Tako in slično se po navadi izražajo bolniki, ki so za svoj kašelji, vnetje sapnika, davico in druga obolenja grla, pljuč in sapnika rabili zanesljivo zdravilo, tako dobro znano pod imenom

Severov Balzam za pluća.

Pomagal vam bo! Poskusite ga! Cena 25c in 50c.

V slučajih dolgotrajne ali povratne zaprte, neprebavnosti, otrplosti jeter, težke prebave, telesne slabosti ali onemoglosti so navadno zagotovljene dobre posledice, ako redno po jedi uživata od petnajst kapljic do ene žličke zdravila zvanega

Severov življenski balzam.

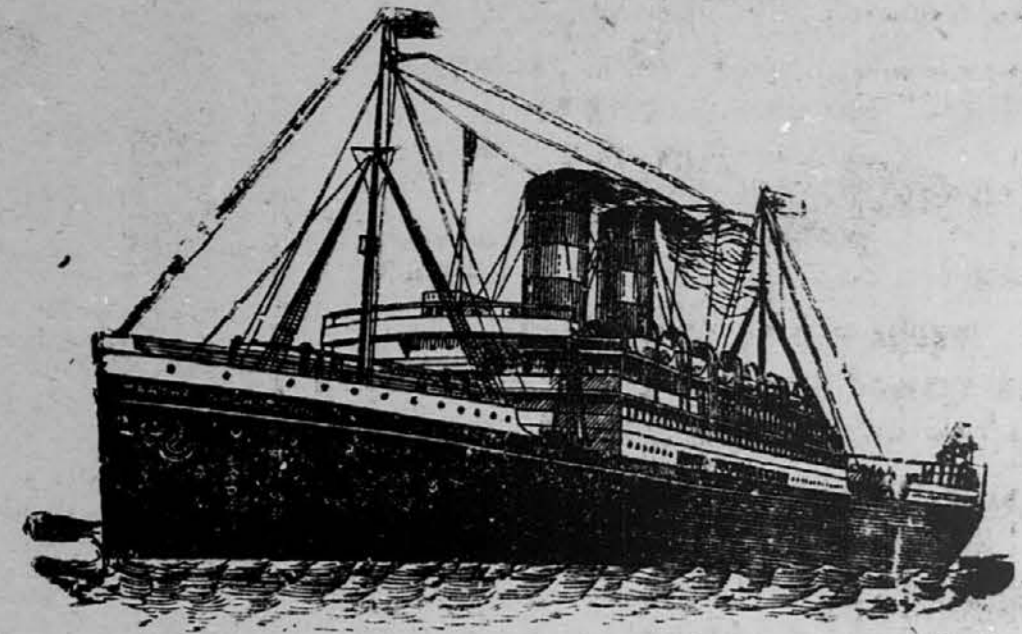
Cena 75 centov. Zdravilo redke izbornosti.

Na prodaj v lekarnah. Omislite si iztis Severovega novega slovenskega Almanaha za 1912. Zastonj ga dobite. — Za brezplačen zdravniški svet pišite na:

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

Avstro - Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich] Najpripravnější in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so dan

TRSTA	\$35.00
LJUBLJANA	\$5.00
REKE	\$5.00
ZAGREBA	\$8.25
KARLOVCA	\$6.25

Za Martha Washington stane \$3.00 več.

II. RAZRED do

TRSTA ali REKE: Martha Washington \$65.00, drugi \$50 do \$60.

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.) Direktna črta do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "LA FOUR AINE"

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka